Европейски парламент
2014-2019

Документ за разглеждане в заседание

A8–0205/2016

13.6.2016

ДОКЛАД

относно борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС
(2015/2340(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Барбара Лохбилер

Докладчици по становище (*):
Бодил Валеро, комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи
Катрин Биърдър, комисия по правата на жените и равенството между половете

(*) Асоциирани комисии – член 54 от Правилника за дейността

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ 3

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ(*) 29

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВАТА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ(*) 40

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ 44

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ ... 51

(*) Асоциирани комисии – член 54 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС (2015/2340(INI))

Европейският парламент,

– като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и всички свързани международни договори в областта на правата на човека,

– като взе предвид Конвенцията за правата на детето,

– като взе предвид Факултативния протокол към Конвенцията на ООН за правата на детето относно търговията с деца, детската проституция и детската порнография,

– като взе предвид Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност (2000 г.) и протоколите към нея, и по-специално Протокола за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца (2000 г.), както и Протокола срещу незаконния трафик на мигранти по суша, море и въздух (2000 г.),

– като взе предвид Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства (1990 г.),

– като взе предвид работата на международните механизми в областта на правата на човека, в т.ч. специалния докладчик на ООН относно трафика на хора, особено на жени и деца, както и други релевантни специални докладчици на ООН, всеобщия периодичен преглед и работата на органите на ООН, отговарящи за договорите за правата на човека,

– като взе предвид доклада на специалния докладчик на Съвета на ООН по правата на човека относно трафика на хора, особено на жени и деца (2014 г.),

– като взе предвид доклада относно трафика на хора в световен мащаб (2014 г.) на Службата на ООН по наркотиците и престъпността,

– като взе предвид модела на закон на ООН срещу трафика на хора, който има за цел да подпомага страните при преразглеждането и изменението на съществуващото законодателство и при приемането на ново законодателство за борба с трафика на хора (2009 г.),

– като взе предвид препоръчаните принципи и насоки относно правата на човека и трафика на хора, представени пред Икономическия и социален съвет като допълнение към доклада на върховния комисар на ООН за правата на човека (UNHCR) (E/2002/68/Add. 1),

– като взе предвид ръководните принципи на ООН относно стопанската дейност и правата на човека, с оглед прилагане на рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“,

– като взе предвид основните принципи на ООН относно правото на ефективни правни средства за защита на жертвите на трафик,

– като взе предвид ръководните насоки на УНИЦЕФ относно закрилата на децата - жертви на трафик,

– като взе предвид Конвенцията на МОТ за принудителния труд от 1930 г. (№ 29), Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г., Конвенцията относно премахването на принудителния труд от 1957 г. (№ 105) и Препоръката за принудителния труд (допълнителни мерки) от 2014 г.(№ 203),

– като взе предвид Конвенцията относно минималната възраст за приемане на работа от1973 г. (№ 138) и Конвенцията относно най-тежките форми на детския труд от 1999 г. (№ 182),

– като взе предвид Конвенцията на МОТ относно домашните работници от 2011 г. (№ 189) за достойния труд на домашните работници,

– като взе предвид доклада на МОТ, озаглавен „Печалбата и бедността: икономиката на принудителния труд“ (2014 г.),

– като взе предвид Европейската конвенция за правата на човека, Европейската социална харта и Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално член 5 от нея,

– като взе предвид Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета,

– като взе предвид Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления,

– като взе предвид Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно установяването на стандарти за качество и безопасност при даряването, доставянето, контрола, преработването, съхраняването, съхранението и разпределянето на човешки тъкани и клетки,

– като взе предвид документа за действие за укрепване на външното измерение на ЕС за борба с трафика на хора (2009 г.) и неговите два доклада за изпълнението (2011 и 2012 г.),

– като взе предвид стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора (2012-2016 г.),

– като взе предвид междинния доклад за изпълнението на стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора“ (COM(2014)0635),

– като взе предвид работата на координатора на ЕС за борба с трафика на хора,

– като взе предвид Плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията за периода (2015 – 2019 г.),

– като взе предвид резолюцията на Европейския парламент от 17 декември 2015 г. относно годишния доклад за 2014 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област[1],

– като взе предвид рамката за дейностите на ЕС относно равенството между половете и овластяването на жените в областта на външните отношения на ЕС за периода 2016—2020 г.,

– като взе предвид доклада на Европол от февруари 2016 г. относно положението, озаглавен „Трафика на хора в ЕС“,

– като взе предвид Глобалния подход към миграцията и мобилността (ГПММ),

– като взе предвид Европейската програма за миграцията от 13 май 2015 г.,

– като взе предвид плана за действие от срещата на върха във Валета от ноември 2015 г.,

– като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за действие срещу трафика на хора от 2005 г.,

– като взе предвид последния общ доклад за дейностите на експертната група за действия срещу трафика на хора (GRETA), която очертава изпълнението на Конвенцията на Съвета на Европа за действие срещу трафика на хора (2014 г.),

– като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на човешки органи, открит за подписване от март 2015 г.,

– като взе предвид Конвенцията за защита на правата на човека и на човешкото достойнство във връзка с прилагането на постиженията на биологията и медицината: Конвенция за правата на човека и биомедицината,

– като взе предвид Декларацията от Истанбул относно трафика на органи и трансплантационния туризъм (2008 г.),

– като взе предвид ръководните принципи на ОССЕ относно правата на човека в процеса на завръщане на лицата, жертви на трафик (2014 г.),

– като взе предвид доклада на специалната междуправителствена група за финансови действия (FATF) (2011 г.),

– като взе предвид Хагската конвенция за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване,

– като взе предвид доклада на Международната организация по миграция (МОМ) за дейностите за борба с трафика и оказване на помощ на уязвимите мигранти

[1] Приети текстове, P8_TA(2015)0470.

(2012 г.),

– като взе предвид доклада на Международната организация по миграция (МОМ) по отношение на справянето с трафика на хора и експлоатацията по време на криза (2015 г.),

– като взе предвид Конвенцията на АСЕАН срещу трафика на хора, и особено на жени и деца (2015 г.),

– като взе предвид член 52 от своя правилник,

– като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становищата на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, на комисията по правата на жените и равенството между половете и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A8–0205/2016),

А. като има предвид, че трафикът на хора, който е част от организираната престъпност, представлява една от най-тежките форми на нарушаване на правата на човека, тъй като превръща човешките същества в стоки и дълбоко и трайно нарушава достойнството, интегритета и правата на жертвата и засяга цели семейства и общности и също така съзнателно се възползва от ситуации на уязвимост като бедност и изолация;

Б. като има предвид, че трафикът на хора е определен от ООН (Протокол от Палермо) като акта на набиране, транспортиране, прехвърляне, укриване или приемане на хора посредством заплаха или използване на сила или други форми на принуда, отвличане, измама, заблуда, злоупотреба с власт или с положение на уязвимост или на даване или получаване на плащания или облаги за получаване на съгласието на лице, което има контрол над друго лице, с цел експлоатация; като има предвид, че експлоатацията включва, най-малкото, принудително проституиране на други лица или други форми на сексуална или репродуктивна експлоатация, принудителен труд или услуги, поставяне в робство или сходни с поставянето в робство практики, включително детско робство с цел набирането на деца войници, принудително подчинение или отнемане на органи; като има предвид, че това е една много-грозна практика, особено в случаите, в които деца биват подлагани от хора на най-лошата форма на експлоатация;

В. като има предвид, че член 2, буква а) от Факултативния протокол към Конвенцията на ООН относно търговията с деца, детската проституция и порнография „търговия с деца“ означава „всяко действие или дейност, при което дете се прехвърля от лице или група от лица на друго лице или група от лица срещу възнаграждение или друга облага“;

Г. като има предвид, че според доклада относно трафика на хора в световен мащаб (2014 г.) на Службата на ООН по наркотиците и престъпността (СНПООН) 70 % от откритите жертви са жени и момичета; като има предвид, че жените представляват 79% от откритите жертви на сексуална експлоатация, което възлиза на 53% от откритите форми на експлоатация в световен мащаб представляват, а мъжете представляват 83% от откритите жертви на принудителен труд, което възлиза на 40% от откритите форми на експлоатация в световен мащаб;

Д. като има предвид, че наличието на сложни и взаимосвързани фактори като системна и структурна дискриминация, нарушения на правата на човека, бедност, неравенство, корупция, конфликти, свързани с насилие, конфискация на земя, липса на образование, безработица и нефункционални режими на трудова миграция, утежняват уязвимостта на лицата на експлоатация и злоупотреби, тъй като те остават с ограничен избор и ресурси; като има предвид, че стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора за 2012-2016 г. определя насилието срещу жени като основна причина за трафика на хора;

Е. като има предвид, че трафикът на хора представлява престъпление, включващо измерението на пола; като има предвид, че жените и момичетата също така съставляват голям процент от жертвите на други форми на трафик на хора, като например насилствената експлоатация в сектори като домакинската работа и работата по полагане на грижи, производството, храната, почистването и други сектори;

Ж. като има предвид, че трафикът на хора е една от най-печелившите престъпни дейности в световен мащаб, както и търговията с незаконни наркотици и оръжия; като има предвид, че според най-новите изчисления на МОТ незаконните годишни печалби от принудителен труд, включително чрез изпиране на пари, са около 150 млрд. щатски долара, като се предполага, че 90% от жертвите биват експлоатирани в сферата на частната икономика и че две трети от печалбите произтичат от сексуална експлоатация с търговска цел, поради което тя представлява най-доходоносната форма на експлоатация;

З. като има предвид, че трафикът на хора трябва да се разбира както от гледна точка на неговото търсене, така и от гледна точка на печалбата, като експлоатацията, особено на жени за сексуални услуги, е породена от търсенето на такива услуги и реализираната печалба;

И. като има предвид, че недостатъчното прилагане на правната рамка на национално равнище и липсата на адекватна правна рамка в трети държави са едни от най-важните пречки в борбата с трафика на хора;

Й. като има предвид, че за по-голямата част от световното население достъпът за жертвите на трафика на хора до правосъдие е проблемен или изобщо е отказан; като има предвид, че в много държави по-малко от един процент от престъпленията водят до успешно преследване по наказателен ред; като има предвид, че корупцията и липсата на капацитет остават сериозен проблем за полицейските и съдебните органи в много държави;

К. като има предвид, че по данни на Европол разширяването на достъпа до интернет в световен мащаб позволява трафикът да се развива все повече в онлайн среда; като има предвид, че това насърчава нови форми на вербуване и експлоатация на жертвите;

Л. като има предвид, че съществува връзка между трафика на мигранти и трафика на хора; като има предвид, че трафикантите прибягват, наред с другото, до интернет, за да рекламират своите услуги пред потенциалните мигранти;

M. като има предвид, че за съжаление трафикът на хора и незаконното превеждане през граница на хора не са временен феномен с преходен характер и през следващите години вероятно ще се разрастват, тъй като огнищата на конфликт, репресивните режими и безперспективното икономическо положение в световен мащаб представляват почва за подхранване на престъпните дейности, свързани с трафика на хора и незаконното им превеждане през граница;

Н. като има предвид, че притокът на нелегална миграция увеличава рисковете от трафик на хора, тъй като незаконните мигранти – предвид своята уязвимост и нелегалност – са особено изложени на риск от трафик; като има предвид, че сред тези мигранти непридружените непълнолетни лица – които представляват съществена част от пристигащите в Европа мигранти – са целева група на каналите за трафик;

О. като има предвид, че трафикът на хора е регионален и глобален проблем, който не може винаги да се решава единствено на национално равнище;

П. като има предвид, че съгласно последните данни на Световния индекс на робството, 35,8 милиона души по света се очаква да бъдат хванати в капана на съвременните форми на робство, което означава, че трафикът на хора е ендемичен и обхваща всички части на света;

Р. като има предвид, че предишните и новите тенденции при трафика на хора приемат разнообразни форми и биват различни в различните региони и подрегиони;

С. като има предвид, че трафикът на хора не е феномен само в считаните за слабо развити държави, но и феномен, който, макар и с по-скрито изражение, се среща и в развитите държави;

Т. като има предвид, че според МОТ 56 % от предполагаемия брой на жертвите на принудителния труд в световен мащаб, включително за сексуална експлоатация, са от азиатско-тихоокеанския регион, което се откроява ясно като най-големият дял в световен мащаб;

У. като има предвид, че около 300 000 деца участват във въоръжени конфликти по целия свят; като има предвид, че трафикът на деца в Африка, с цел подготвянето на деца войници, е най-високият в света;

Ф. като има предвид, че в Северна Африка и Близкия изток 95 % от откритите жертви са възрастни; като има предвид, че държави в Близкия изток са основните държави на дестинация на работниците мигранти, в които т.нар. система „Кафала“ обвързва работниците с конкретен работодател, като създава условия за злоупотреба и трудова експлоатация, понякога равносилни на принудителен труд;

Х. като има предвид, че в държавите от източното съседство на ЕС сексуалната експлоатация е основната причина за разкрития трафик на хора; като има предвид, че системната дискриминация и расизъм водят до това, че ромските общности – както мъжете, така и жените – са особено уязвими на трафик за различни цели;

Ц. като има предвид, че шест от държавите с най-високи равнища на дял от населението, подложен на „съвременно робство“ – термин, свързан с трафика на хора, са от Латинска Америка (Хаити, Суринам, Гвиана, Мексико, Колумбия и Перу)[1];

Ч. като има предвид, че сътрудничеството между държавите членки, Европол и държавите на произход и преминаване на жертвите на трафик е основен инструмент в борбата срещу мрежите за трафик;

Ш. като има предвид, че ЕС е набелязал известен брой приоритетни държави и региони за по-нататъшно засилване и рационализиране на сътрудничеството за борба с трафика на хора;

Щ. като има предвид, че през 2010 г. Комисията определи координатор на ЕС за борба с трафика на хора с цел подобряване на координацията и съгласуваността между институциите, агенциите, държавите от ЕС, както и с държавите извън ЕС и международните участници;

Световни тенденции в трафика на хора

1. осъжда и категорично отхвърля трафика на хора, който представлява разрастваща се промишленост на човешкото страдание, засягаща всички общества и икономики по един дълбок и траен начин;

2. подчертава факта, че трафикът на хора е съвременен вид робство и сериозно престъпление, което представлява една от най-тежките форми на нарушение на правата на човека, което е неприемливо в общества, основаващи се на зачитането на правата на човека, включително равенството между половете; счита освен това, че трафикът на хора трябва да се разглежда по цялостен начин, като акцентът се поставя не само върху сексуалната експлоатация, но също така и върху принудителния труд, трафика на телесни органи, принудителната просия, принудителните бракове, децата войници и трафика на бебета;

3. припомня, че трафикът на хора представлява транснационално престъпление в световен мащаб и че във всички мерки, свързани с борбата срещу него, следва да се отчитат основните причини и световните тенденции; в тази връзка подчертава значението на един последователен подход на вътрешното и външното измерение на политиките на ЕС за борба с трафика на хора;

4. признава, че трафикът на хора като вид организирана престъпност се осъществява както в трансграничен план, така и в рамките на държавите, и поради това са необходими силно вътрешно законодателство срещу трафика на хора, както и сътрудничество между държавите;

5. изразява съжаление поради трайната липса в много държави по света на подходящо законодателство за инкриминиране и за ефективна борба с трафика на хора;

[1] Световен индекс на робството от 2014 г.

6. освен това изразява съжаление относно големите несъответствия между съществуващото законодателство и неговото изпълнение, включително ограничения или нулев достъп до правосъдие за жертвите, от една страна, и липсата на наказателно преследване на извършителите, от друга страна;

7. изразява своето съжаление по-специално относно факта, че броят на идентифицираните жертви продължава да бъде далеч по-нисък от изчисления брой на тези, които се намират в ситуации на трафик, както и че дялът на случаите, при които е налице наказателно преследване остава изключително нисък; продължава да бъде дълбоко загрижен поради факта, че голям брой жертви на трафика остават без подходяща защита, закрила, и мерки, насочени към обезщетения при нарушаване на основните им права;

8. припомня, че жертвите на трафик често са „невидими хора“ в държавата, в която биват експлоатирани, че те срещат трудности поради културното и езиковото многообразие и че всичко това ги затруднява допълнително да изобличат престъпленията, на които са жертва; осъжда факта, че тези трудности са още по-големи за конкретни уязвими категории жертви, като например жените и децата;

9. подчертава, че търсенето на сексуални услуги в развитите държави е в основата на трафика на хора от развиващите се държави и поставя хората, по-специално жените и момичетата, в положение на уязвимост, призовава държавите членки да инкриминират съзнателното ползване на услуги от жертви на трафик на хора;

10. припомня, че групи, организирани на международно равнище, нелегално, или със съгласието на своите жертви, които са въведени в заблуждение от фалшиви обещания, транспортират жертвите до по-богати региони, особено за трафика с цел сексуална експлоатация, като списъкът се оглавява от по-богатите европейски държави, където има по-богати клиенти;

11. осъжда факта, че съгласно изявлението за пресата, направено от ръководителя на Европол, над 10 000 непридружени деца бежанци и мигранти са изчезнали в Европа; насочва вниманието на ЕС и държавите членки към факта, че много тези деца са били въвлечени насила в картели за трафик с цел сексуална експлоатация, просия, в незаконния и доходоносен пазар на трансплантациите на органи или търговията с роби;

12. изтъква важното разграничение, което трябва да се прави между понятията за трафика на хора и незаконното превеждане на мигранти през граница; отбелязва, че нелегалното превеждане на хора през граница също принадлежи към дейностите на престъпните мрежи и организираната престъпност и може да доведе до ситуации на трафик, но при все това отбелязва, че двете понятия изискват различни правни и практически действия и обхващат различни държавни задължения; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да обучат персонал, натоварен с приемането и идентифицирането на мигранти/търсещи убежище лица, чрез използването на специфични програми за повишаване на осведомеността, предназначени за правилно разграничение между незаконното превеждане през граница и трафика на хора, по-специално по отношение на процесите на идентифициране и защита на децата жертви на трафик и на непридружените деца, изложени на риск от трафик на хора;

13. припомня, че мигрантите са дали съгласието си за превеждането през границата, което приключва с пристигането на местоназначението им, противно на жертвите на трафик, които са експлоатирани чрез използване на принуда, измама и злоупотреба, без вероятност да са дали съгласието си; подчертава факта, че между двете може също така да има припокриване заради риска престъпни групи, които превеждат през границата бежанци и мигранти в ЕС, да упражняват експлоатация над тях, превръщайки ги в жертви на трафик на хора, най-вече непридружените непълнолетни лица и жените, които пътуват сами; настоятелно призовава компетентните органи в държавите членки да обърнат внимание на това припокриване по време на своите полицейски дейности и дейности в областта на съдебното сътрудничество и правоприлагането;

14. отбелязва, че интернет и социалните мрежи все повече се използват от престъпни мрежи за вербуване и експлоатация на жертви; следователно призовава ЕС и държавите членки да инвестират в рамките на усилията им за борба срещу трафика на хора достатъчно средства в технологии и експертиза за идентифициране, проследяване и противодействие на злоупотребите с интернет от страна на престъпни мрежи както за вербуване на жертви, така и за предлагане на услуги, целящи експлоатация на жертви;

15. признава значението и ролята на информационните и комуникационните технологии в областта на трафика на хора и факта, че въпреки че технологиите се използват с цел улесняване на вербуването и експлоатацията на жертвите, те също така могат да се използват като инструмент за предотвратяване на трафика на хора; счита, че следва да се проведат допълнителни проучвания, които да се фокусират върху ролята на информационните и комуникационните технологии в областта на трафика на хора;

16. призовава Комисията да извърши оценка на използването на интернет в контекста на трафика на хора, особено по отношение на сексуалната експлоатация онлайн; изисква Европол да засили борбата с онлайн трафика в рамките на IRU (звено за сигнализиране за незаконно съдържание в интернет) с цел откриване, сигнализиране и премахване на свързани с трафика онлайн материали;

17. изисква Комисията да адаптира сътрудничеството си с трети държави, за да вземе предвид новите промени във връзка с трафика на хора през интернет; призовава Комисията и Европол да обмислят възможностите за сътрудничество между европейските органи за борба с киберпрестъпността (по-специално в рамките на Европол) и тези на трети държави; изисква Комисията също така да разгледа всички полезни средства за сътрудничество с доставчиците на интернет услуги с оглед на разкриването и борбата с онлайн съдържание, свързано с трафик на хора; призовава Комисията да информира надлежно Парламента;

Икономиката на трафика на хора

18. осъжда факта, че трафикът на хора е изключително доходоносен бизнес, както и че приходите от тези престъпни дейности до голяма степен биват вливани в световната икономика и финансова система; осъжда факта, че най-структурираните и мощни международни престъпни организации участват в трафик на хора и са създали реална и разклонена международна престъпна мрежа;

призовава всички държави и съответните участници, работещи в тази област, да се стремят да променят трафика на хора от дейност с „нисък риск/висока рентабилност“ в дейност с „висок риск/ниска рентабилност“;

19. счита, че финансовите разследвания, които проследяват, изземват и отнемат имущество, придобито от престъпна дейност, както и действията за борба с изпирането на пари, играят решаваща роля в борбата срещу трафика на хора; припомня, че са необходими повече данни и по-силен акцент върху дейностите, свързани с изпиране на пари; изразява съжаление от факта, че използването на мерки за събиране, анализ и споделяне на финансова информация в подкрепа на наказателни разследвания на трафика на хора остава ограничено и често създава трудности при пълното интегриране на финансовите разследвания в делата, свързани с трафик на хора; призовава ЕС и неговите държави членки да засилят сътрудничеството, координацията и обмена на информация с трети държави за локализиране и конфискация на облагите от тази престъпна дейност; призовава конфискуваните активи да се използват за подпомагане и обезщетяване на жертвите на трафик на хора;

20. призовава правителствата да упражняват надлежно усърдие в борбата с корупцията, която допринася за трафика на хора, както и да идентифицират и изкоренят участието или съучастието на публичния сектор в трафика на хора, включително като гарантират, че хората, които работят в публичния сектор, са обучени да разпознават такива случаи и разполагат с вътрешни указания, които да ги подпомагат при справянето със съмнителни случаи;

21. припомня, че злоупотребите, свързани с набирането на работници се наблюдава в много страни и региони по света и отбелязва, че независимо от държавите, в които се случват тези злоупотреби са тясно свързани с трафика на хора чрез агенции за набиране на персонал, които участват пряко в трафика на хора чрез принуда или измамни практики за наемане на работа или чрез създаването на ситуации на уязвимост спрямо експлоатацията: изискване на високи такси за наемане на работа, поставяне по-специално на мигрантите и нискоквалифицираните работници във финансово уязвимо или зависимо положение;

22. призовава ЕС и неговите държави членки да засилят сътрудничеството с трети държави с цел проучване на всички етапи на трафика на хора, включително етапа на набиране на жертвите, да подобрят обмена на информация, както и да стартират проактивни операции, (финансови) разследвания и наказателни преследвания; призовава всички държави да подобрят надзора и регулирането на агенциите за набиране на персонал;

23. счита, че не може да става дума за действително съгласие в ситуация, при която гражданин на трета държава е отведен от страната си и е доведен в ЕС (или когато гражданин на ЕС е отведен в друга държава членка) с цел проституция, каквато и да е друга форма на сексуална експлоатация или принудителен труд;

24. счита, че правителствата следва да насърчават многостранния диалог и партньорствата, които да обединяват предприятията, НПО и експерти от областта на борба с трафика на хора, за осъществяване на съвместни действия за борба с

трафика на хора и да се гарантира, че работниците се ползват с правата си, включително основните трудови права; призовава също така правителствата да въведат правни мерки, които да гарантират прозрачност и проследимост на продуктите и веригите на доставки, като изискват от дружествата да докладват по-добре своите усилия за изкореняване на трафика на хора от веригите им на доставки; призовава ЕС и държавите членки да се ангажират активно с национални и международни компании, така че да гарантират, че техните продукти по цялата верига на доставки са свободни от връзки с експлоатацията и да ги държат отговорни за трафика на хора във всяка точка по веригата на доставки, включително що се отнася до свързаните дружества и подизпълнителите;

25. призовава ЕС и неговите държави членки да участват конструктивно в преговорите на отворената междуправителствена работна група за изработването на международен, правно обвързващ инструмент по отношение на транснационалните корпорации и други стопански предприятия във връзка с правата на човека, както и за прилагането на ръководните принципи на ООН относно стопанската дейност и правата на човека;

Различни форми на експлоатация

26. настоятелно призовава ЕС и държавите членки да положат необходимите усилия за борба с принудителния труд в промишлеността на ЕС извън неговите граници, както и по отношение на трети държави, чрез прилагане и защита на трудовите стандарти и оказване на подкрепа на правителствата при приемането на законодателство за определяне на минимални стандарти за защита на работниците, включително чуждестранни работници, както и да гарантират, че европейските дружества, опериращи в трети държави, спазват тези стандарти; настоятелно призовава правителствата да гарантират спазването на трудовото законодателство, да третират всички работници в условия на равнопоставеност, гарантиране на еднакви права за всички работници, независимо от тяхната националност или произход, както и да изкоренят корупцията; призовава за международно сътрудничество за укрепване на политиките за трудова миграция и за разработване и прилагане на по-добро регулиране на агенциите за набиране на персонал;

27. призовава за засилено спазване в световен мащаб на основните трудови и екологични стандарти на МОТ на всички етапи, включително чрез по-добро социално осигуряване и трудови инспекции; призовава също така за ратифицирането и прилагането на Конвенцията на МОТ за домашните работници, 2011 г. (№ 189) и транспонирането на нейните разпоредби в националното законодателство, включително по отношение на домашните работници в дипломатическите домакинства;

28. подчертава, че ясната връзка между трафика на хора с цел секс и проституцията изисква мерки за преустановяване на търсенето на услуги, свързани с проституцията;

29. отбелязва, че в повечето държави членки жертвите на принудителна проституция е трудно да получат достъп до психологически грижи и следователно почти

изцяло трябва да разчитат на подкрепата от страна на благотворителни организации; поради това призовава на тези организации да се предоставя по-голяма подкрепа и призовава държавите членки да премахнат пречките пред достъпа до психологически грижи;

30. изтъква, че принудителните бракове могат да се разглеждат като форма на трафик на хора, ако съдържат елемент на експлоатация на жертвата, и призовава всички държави членки да вземат предвид това измерение в определението си за трафик на хора; подчертава, че експлоатацията може да бъде сексуална (изнасилване в брака, принудителна проституция и порнография) или икономическа (домакински труд и принудителна просия) и че принудителният брак може да бъде крайна цел на трафика (продажба на жертва като съпруга или сключване на брачен договор в условия на принуда); припомня транснационалния характер, който принудителните бракове могат да придобият; поради това призовава държавите членки да гарантират, че националните органи, които се занимават с миграцията, са получили подходящо обучение в областта на принудителните бракове в контекста на трафика на хора; призовава Комисията да подобри също така обмена на най-добри практики в това отношение;

31. осъжда практиката на трафик на хора с цел принудително сурогатно майчинство като нарушение на правата на жените и правата на детето; отбелязва, че търсенето е продиктувано от развитите държави за сметка на уязвимите и бедните хора, често в развиващите се страни, и призовава държавите членки да вземат под внимание последиците от своите собствени ограничителни политики в областта на репродуктивното здраве;

32. настоятелно призовава децата, станали жертви на трафик на хора, да се обозначават като такива, а техните интереси, права и нужди да бъдат считани от първостепенно значение по всяко време; призовава за предоставянето както в краткосрочен, така и в дългосрочен план на правна, физическа и психологическа, както и друг вид подкрепа и защита, както и за предприемането на мерки за улесняване на събирането на семейства, когато това е приложимо и в най-добрия интерес на детето, при зачитане на неговото достойнство и права, или за мерки за полагане на подходящи грижи;

33. припомня, че трафикът на деца често води до случаи на сексуално насилие, проституция, принудителен труд или отнемане и трафик на телесни органи, и подчертава, че никога не следва да се приема валидността на евентуално съгласие за извършване на труд или услуги от деца, станали жертви на трафик; изразява съжаление поради факта, че децата в риск често се третират като престъпници или незаконни мигранти от служителите на правоприлагащите органи, които не използват системно показателите за трафик на хора, за да разпознават жертвите;

34. счита, че по отношение на непридружените непълнолетни лица от съществено значение е децата, жертви на трафик на хора, да бъдат по-добре и проактивно идентифицирани, по-специално на граничните пунктове и в приемните центрове, както и да се установи по-силно мултидисциплинарно сътрудничество, за да се гарантира ефективна защита на висшия интерес на детето; счита, че е необходимо да се укрепят системите за настойничество в държавите членки с цел да се

предотврати попадането на непридружени и разделени от семействата си деца в ръцете на организации за организиран трафик;

35. призовава за укрепване на националните системи за настойничество на деца в Европа като част от стратегията на ЕС за борба с трафика на хора, в която се отчита изключително важната роля на настойниците в закрилата на децата от вреди;

36. настоятелно призовава ЕС да продължава да полага усилия в борбата срещу явлението „деца войници“, по-специално чрез подпомагане на правителствата при решаването на този въпрос, както и на работещите по места местни групи на гражданското общество, да въведе мерки за предотвратяване на бъдещи набирания и използване на деца войници, да подкрепя развитието на законодателството за закрила на детето, в т.ч. криминализирането на набирането на деца, както и да мобилизира ресурси за изграждане на устойчивост и укрепване на средата на закрила за децата; призовава ЕС да призове настоятелно трети държави да ратифицират и прилагат съответните международни стандарти, включително Факултативния протокол към Конвенцията на ООН за правата на детето относно участието на деца във въоръжен конфликт;

37. подчертава, че децата и хората с увреждания следва да се считат за уязвими жертви на трафик на хора; изтъква факта, че жертвите на трафик на хора могат да развият увреждане вследствие на злоупотреба от страна на трафиканта, като също така лице, което има увреждане, може да се превърне в цел на трафикантите поради тази своя уязвимост;

38. приветства включването от Директива 2011/36/ЕС на принудителната просия като една от формите на трафик на хора; настоятелно призовава държавите членки да хармонизират националното си законодателство и да приканят правителствата на трети държави за постановяване и прилагане на правни разпоредби в това отношение; осъжда всяко криминализиране на жертвите на принудителната просия и призовава за достъп до възможности за работа и жилищно настаняване; настоява, че е необходимо да се проведе обучение за полицейските и другите служители за правилно идентифициране и препращане с цел да се гарантира оказване на подходяща помощ на жертвите на принудителната просия; подчертава, че много от жертвите идват от бедна и маргинализирана среда; призовава превантивните мерки да бъдат насочени към намаляване на уязвимостта на изложените на риск групи, като се започне с основни структури като образование или интеграция на пазара на труда, както и увеличаване на броя на местата за подслон и за оказване на помощ на уязвими лица;

39. подчертава, че в Протокола на ООН от Палермо се изисква криминализиране на робския труд като форма на трафик на хора; настоятелно призовава правителствата да прилагат законодателството и да гарантират наказването на лицата, които печелят от принудителния труд;

40. отбелязва възникването на нова форма на трафик на хора, при която лицата стават обект на трафик с цел откуп с практикуване на тежки изтезания; отбелязва, че тази нова форма на превръщане на човешките същества в стока се характеризира с изнудване, побои и изнасилвания като средство, с което се налага погасяването

на дългове от семейства и роднини, установени в рамките на ЕС и извън него;

41. осъжда трафика на човешки органи, тъкани и клетки, включително незаконната търговия с репродуктивни клетки (яйцеклетки, сперматозоиди), фетални тъкани и клетки, както и със стволови клетки от възрастни индивиди и от ембриони;

42. подчертава, че според доклад на организацията Global Financial Integrity („Глобъл файненшъл интегрити“) търговията с човешки органи е една от десетте най-печеливши на световно равнище незаконни дейности, генерираща печалби между 600 милиона и 1,2 милиарда щатски долара годишно и обхващаща редица държави; подчертава освен това, че според Организацията на обединените нации хора от всички възрасти могат да бъдат цел, но мигрантите, бездомните хора и тези, които не могат да четат, са особено уязвими;

43. подчертава, че икономическата стагнация, пропуските в законодателството и недостатъците в правоприлагането в развиващите се страни в съчетание с нарастващата глобализация и усъвършенстваните съобщителни технологии създават идеално пространство за престъпната дейност, свързана с незаконния трафик на органи; посочва, че липсата на икономически възможности принуждава хората да обмислят варианти, които в друг случай може би ще счетат за опасни или осъдителни, докато незадоволителното правоприлагане позволява на трафикантите да действат без големи опасения от наказателно преследване;

44. подчертава, че закупуването на човешки органи, тъкани и клетки е незаконно; отбелязва, че лицата, които са жертва на трафик за отнемане на органи, са изправени пред особени предизвикателства, както и че жертвите често не осъзнават дългосрочните и инвалидизиращи медицински последици от отнемането на органи и липсата на постоперативни грижи, както и не са осведомени за психологическите последици от операцията; призовава за по-добре насочени инициативи за повишаване на осведомеността, за да се увеличи видимостта на вредата, свързана с продажбата на органи, особено сред най-бедните и най-уязвимите, които вероятно виждат продажбата на даден орган като цена, която заслужава да заплатят за подобряване на своето икономическо положение;

45. призовава Комисията да заклейми всички видове трафик на хора с цел отнемане на органи и да заеме ясна позиция по отношение на незаконната търговия с органи, тъкани и клетки; призовава ЕС да насърчи медицинските асоциации и сдружения за трансплантация на органи да разработят етичен кодекс за здравните специалисти и центровете за трансплантация на органи във връзка с извършването на трансплантации на органи в чужбина и процедурата за полагане на грижи след трансплантация на орган; изтъква, че гражданите от най-бедните общности в света са особено уязвими от гледна точка на превръщането им в жертви на незаконния трафик на органи;

46. призовава за ратифицирането и прилагането на Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на човешки органи; призовава ЕС да призове правителствата на трети държави да предприемат правни действия срещу здравни специалисти, болници и частни клиники, които действат в незаконния и доходоносен пазар на трансплантациите на органи;

47. призовава държавите членки да насърчават допълнителните усилия за включването на медицинската общност в подобряването на усилията за борба с тази форма на трафик чрез повишаване на осведомеността по въпросите, свързани с трафика, и чрез осигуряване на задължително обучение;

48. подчертава важността на превенцията и на един многосекторен и мултидисциплинарен подход при вземането на мерки срещу незаконното доставяне на органи, включително трафика на хора с цел отнемане на органи, което се е превърнало в световен проблем; призовава за по-добре насочени инициативи за повишаване на осведомеността, за да се увеличи видимостта на вредата, свързана с продажбата на органи, да се информират по-добре жертвите и потенциалните жертви за физическите и психологическите рискове, особено сред най-бедните и най-уязвимите от гледна точка на неравенство и бедност, които вероятно виждат продажбата на даден орган като цена, която заслужава да заплатят за подобряване на своето икономическо положение; изтъква факт, че кампаниите за повишаване на осведомеността на обществеността следва да бъдат задължителен елемент както от Европейската политика за съседство (ЕПС), така и от сътрудничеството на ЕС за развитие;

49. изтъква значението на ролята на лекари, медицински сестри, социални работници и други медицински специалисти, които имат уникален характер от гледна точка на своя професионален контакт с жертвите, докато те все още са в плен, и които играят ключова роля за предотвратяването на трафика на хора; изразява загриженост, че в момента това е пропусната възможност за намеса; отбелязва необходимостта медицинската общност да бъде обучена да разпознава предупредителните знаци, показващи трафик на хора, и да познава процедурите за докладване, за да се осигурява по-добро подпомагане на жертвите, както и да се определят строги наказания за всякакво участие в незаконен трафик на органи;

50. насърчава въвеждането на програми за предполагаемо даване на съгласие в различни държави или схеми, чрез които на гражданите да се предоставя възможност да се включат пряко в регистър за донори на органи, когато извършат определени административни процедури, с което се намалява зависимостта на пациентите от черния пазар като същевременно се увеличава броят на наличните органи, за да се понижат финансовите разходи по трансплантация и да се намали необходимостта от медицински туризъм;

51. призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки за предотвратяване на „трансплантационния туризъм“ като приемат мерки, които увеличават наличието на органи, осигурени по законен начин, за да се засили предотвратяването на незаконното доставяне на органи, и да създадат прозрачна система за проследяване на трансплантираните органи като същевременно се осигури анонимността на донорите; призовава Комисията да изготви насоки за насърчаване на участието на държавите – членки на ЕС, в партньорства за сътрудничество като „Евротрансплант“ и „Скандиятрансплант“;

52. отбелязва, че според Световната здравна организация научните данни относно трафика и здравето са ограничени, особено що се отнася до душевното и психичното здраве; също така посочва, че нуждите на жертвите и оцелелите често

се подценяват; ето защо призовава Комисията и компетентните органи на държавите членки да установят система за мониторинг, както и да разпространяват информация относно последствията от трафика и относно потребностите на жертвите както по отношение на физическото, така и по отношение на психичното здраве;

Правата на жертвите, включително правото на правни средства за защита

53. призовава ЕС и неговите държави членки да възприемат подход, основан на правата на човека и насочен към жертвите, като поставят жертвите и уязвимите групи от населението в центъра на всички свои усилия в борбата с трафика на хора, неговото предотвратяване и защитата на жертвите;

54. осъжда тревожните разминавания между държавните задължения и степента, в която те биват изпълнявани на практика, когато става въпрос за правата на жертвите; подкрепя Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления; разчита на успешното прилагане на директивата от държавите членки, като определената за прилагането дата беше 16 ноември 2015 г.; призовава държавите членки, включително държавите на произход, транзитно преминаване и местоназначение, да осигурят или улеснят достъпа до правни средства за защита, които са справедливи, адекватни и подходящи за всички лица, станали жертва на трафик, в рамките на тяхната територия и под тяхна юрисдикция, включително за чуждестранни граждани;

55. припомня, че бързото и правилно идентифициране на жертвите е от основно значение за упражняването на правата, които те имат според закона; настоятелно призовава да се предприемат мерки за изграждане на капацитет във връзка с идентифицирането на жертвите на трафика на хора, особено по отношение на службите, отговарящи за миграцията, сигурността и граничния контрол;

56. призовава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да обменя най-добри практики с трети държави, на първо място, относно обучението на полицейските органи и хуманитарните работници, което ще им позволи да намерят най-добрия подход към жертвите и, на второ място, относно прилагането на принципа на индивидуална оценка на жертвите с цел да се определят техните специфични потребности, помощ и закрила;

57. подчертава значението на принципа на взаимно признаване, който е залегнал в член 82, параграф 1 от ДФЕС; призовава Комисията, държавите членки и агенциите на ЕС да укрепят статута на жертвите на трафик чрез пълно взаимно признаване на съдебните и административните решения, включително свързаните с мерки за закрила на жертвите на трафик на хора, което означава, че статутът на жертва, след като веднъж е бил установен в дадена държава членка, трябва да се прилага в рамките на целия Европейски съюз и следователно на жертвите (или представляващите ги асоциации) следва да бъде оказана помощ и съдействие в случай на непризнаване на статута им при пътувания в рамките на Съюза;

58. настоятелно призовава за това ответните мерки на наказателното правораздаване да гарантират равен и ефективен достъп на жертвите до правосъдие и информация

по отношение на техните законни права; призовава всички държави да спазват своето международно задължение да защитават правата на жертвите под тяхна юрисдикция, да осигуряват пълна подкрепа на жертвите, включително осигурявайки им психологическа помощ, независимо от желанието на жертвата да сътрудничи или не на наказателното производство;

59. потвърждава, че жертвите на трафика на хора имат право на ефективни правни средства за защита, включително достъп до правосъдие, признаване на юридическа самоличност и гражданство, връщане на собственост, подходящо обезщетение, както и медицински и психологически грижи, правни и социални услуги и дългосрочна (ре)интеграция, включително икономическа подкрепа;

60. отбелязва важността на всеобщия достъп до здравно обслужване и сексуално и репродуктивно здравеопазване, особено за жертвите на трафик на хора, които могат да страдат от много физически и психологически проблеми като пряк резултат от експлоатацията, на която са подложени; призовава държавите членки да създадат леснодостъпни здравни услуги и последващи грижи за жертвите на трафик на хора;

61. призовава държавите членки, в които са възникнали случаите на експлоатация на жертви на трафик на хора, да предлагат необходимото и адекватно медицинско лечение, чувствително към аспектите на пола и базирано на индивидуалните нужди, като се обърне специално внимание на жертвите на трафика на хора с цел сексуална експлоатация;

62. отбелязва, че лицата с увреждания и тези, които получат увреждания в резултат на въвличането им в трафик на хора, се нуждаят от допълнителна защита от експлоатация и призовава ЕС и държавите членки да гарантират, че осигурената помощ на такива идентифицирани жертви отговаря по подходящ начин на конкретните им потребности;

63. подчертава необходимостта от реинтегриране на жертвите на трафика на хора и подкрепяне на тяхното право на защита; призовава държавите членки да създадат и укрепят мрежи от центрове, осигуряващи подкрепа и подслон, да осигурят предоставянето на услуги на език, който жертвата разбира, както и да осигурят на жертвите достъп до образование; призовава за съвместни усилия по отношение на социалното приобщаване и предоставянето на помощ от страна на неправителствени и международни организации, правителствени органи и агенции в държавите на дестинация и на произход, по-специално в случаите, когато жертвите се завърнат в родните си страни;

64. подчертава колко е важно да се гарантира безопасността на жертвите на трафик на хора, които дават свидетелски показания в съда срещу трафикантите на хора;

65. призовава за обръщане на повече внимание на жертвите при наказателните производства; призовава компетентните органи да не задържат лицата, жертви на трафик, и да не ги излагат на риск да бъдат наказвани за престъпления, извършени в контекста на тяхното положение на жертви на трафика на хора, най-вече в случаите на проституция и други форми на сексуална експлоатация или принудителен труд; призовава държавите членки да зачитат принципа на

неинкриминиране;

66. призовава държавите членки да приложат правни инструменти, които да улесняват възможностите за жертвите на трафик на хора да се свържат с органите на държавната власт, без да застрашават своята безопасност и правата си като жертви;

67. призовава държавите членки да приложат без забавяне Директива 2011/36/ЕО и по-специално член 8 от нея, в допълнение към цялата правна уредба в областта на борбата с трафика на хора; настоятелно призовава Комисията да предприеме правни действия срещу държавите членки, които не прилагат директивата, и да публикува възможно най-скоро доклада за изпълнение, който трябваше да бъде представен през април 2015 г.;

68. призовава правителствата да въведат защитни прегради между имиграционните органи и инспекциите по труда, за да се насърчат жертвите да подават жалби и да се гарантира, че ако бъдат открити случаи на трафик на хора, жертвите няма да се страхуват, че имиграционните органи ще предприемат действия срещу тях;

69. призовава държавите членки да криминализират използването на услуги на жертва на трафик на хора от техните граждани, ако е извършено извън държавата членка и/или извън ЕС, включително проституция или други форми на сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, в т.ч. просия, робство или практики, подобни на робството, принудително подчинение или експлоатация на престъпни дейности или отнемане на телесни органи;

70. счита, че статутът на бежанец, лице, търсещо убежище, притежател на хуманитарна виза или лице, което се нуждае от международна закрила, следва да се разглежда като фактор на уязвимост в случая на жертвите на трафик на хора; призовава държавите членки да гарантират, че правоприлагащите органи и органите за предоставяне на убежище си сътрудничат, с цел да се помогне на жертвите на трафик на хора, нуждаещи се от международна закрила, да подадат заявления за закрила; отново потвърждава, че предприетите срещу трафика на хора мерки не следва да влияят негативно върху правата на жертвите на трафика на хора, мигрантите, бежанците и лицата, нуждаещи се от международна закрила;

71. призовава държавите членки да приложат мерки, които са чувствителни към аспектите на пола, с цел да се подобри установяването на жертвите на трафик на хора при процедурите за убежище и за връщане, да водят по-подробна и разделена по полов признак документация, както и да гарантират, че такива жертви са насочени към подходящи възможности за подпомагане;

72. припомня на държавите членки, че Директива 2011/36/ЕС не засяга принципа на забрана за връщане в съответствие с Конвенцията от 1951 г. за статута на бежанците;

73. насърчава държавите членки да гарантират на търсещите убежище лица, станали жертва на трафик на хора, същите права като правата на другите жертви на трафик;

74. отбелязва, че според Международната организация по миграция (МОМ) връщането на мигранти и бежанци носи присъщите рискове за сигурността, свързани с евентуален повторен трафик, които трябва да бъдат установени, оценени и смекчени, тъй като опасността, на която са изложени мигрантите, станали жертви на трафик на хора, от страна на техните експлоататори често се увеличава, когато те са успели да избягат, взаимодействали са с правоприлагащи органи или са свидетелствали в съда[1];

75. призовава ЕС и неговите държави членки да направят по-видима сред населението борбата с трафика на хора, с особено внимание спрямо летища, гари, автобусния транспорт, училищата, университетите и съответните работни места; призовава ЕС и държавите членки да повишат осведомеността на своите държавни служители относно насоките на ЕС за идентифициране на жертвите на трафик на хора и публикацията на Комисията относно правата в ЕС на жертвите на трафик на хора и насърчава тяхното активно използване;

76. насърчава целевото финансиране от страна на ЕС за местни НПО за идентифициране и подпомагане на жертвите на трафика на хора, както и за повишаване на осведомеността сред населението, уязвимо по отношение на експлоатация и трафик на хора; в този контекст приветства ролята на медиите, които могат да спомогнат за повишаване на осведомеността и да информират относно рисковете;

Сътрудничество срещу трафика на хора на регионално и международно равнище

77. изразява загриженост във връзка с недостатъчното равнище на международното сътрудничество по случаите на трафик на хора, особено в случаите, в които участват държавите на произход и държавите на транзитно преминаване, както и че подобно положение представлява значителна пречка пред ефективната борба срещу трафика на хора; призовава за по-добра координация и сътрудничество и за систематичен обмен на информация за разследване и противодействие на трафика на хора чрез увеличаване на финансовата и техническа помощ и укрепването на трансграничната комуникация, сътрудничеството и изграждането на капацитет на правителствено равнище и на равнище правоприлагане, включително що се отнася до граничните служители, отговарящите по въпросите на имиграцията и убежището, следователите по наказателни дела и агенциите за подкрепа на жертвите, гражданското общество и агенциите на ООН, включително относно начините за идентифициране и защита на жертвите и обсъждането на начини за работа с държавите на произход, транзитно преминаване и местоназначение, които не са ратифицирали Протокола на ООН от Палермо; призовава ЕС да разработи регионален подход, съсредоточен върху „маршрутите на трафика“ и предлагащ отговори, които да са адаптирани към вида на експлоатацията в различните региони; освен това подчертава полезността на международните програми за обмен на специалисти в борбата с трафика на хора;

78. призовава Комисията, компетентните агенции на ЕС и държавите членки да

[1] стр. 23 от доклада на Международната организация по миграция (МОМ), озаглавен „Counter Trafficking and Assistance to Vulnerable Migrants Annual Report of Activities 2011“ [„Прекратяване на трафика и подпомагане на уязвими мигранти – годишен доклад за дейността за 2011 г.“].

разработят съобразено с аспектите на пола обучение за персонала, който работи в службите за правоприлагане и управление на границите, с цел по-добро установяване и подпомагане на потенциалните жертви на трафик, особено на трафик с цел сексуална експлоатация;

79. подчертава необходимостта ЕС да засили политическото и съдебното сътрудничество между държавите членки и с трети държави, и по-специално с държавите на произход и преминаване на жертвите на трафик на хора, в рамките на разследването и наказателното преследване на трафика на хора, и по-специално чрез Европол и Евроюст, включително чрез обмен на информация, по-специално с оглед на известните маршрути за трафик, участие в съвместни екипи за разследване и участие в борбата срещу вербуването на хора с цел трафик чрез интернет и други цифрови средства; подчертава колко е важно държавите членки системно да обменят данни и да захранват базите данни на фокусните точки на Европол Phoenix и Twins; насърчава засилването на сътрудничеството между Европол и Интерпол в борбата с трафика на хора и припомня, че обменът на данни между държавите членки и с трети държави следва да зачита напълно стандартите на ЕС в областта на защитата на данните; призовава държавите членки да събират повече сравними данни относно борбата с трафика на хора и да подобрят обмена на данни помежду си и с трети държави;

80. призовава ЕС и държавите членки да обезпечат своите правоприлагащи и полицейски органи с необходимия персонал и ресурси, за да могат също така да получават информация от семействата или други източници, да обменят тази информация със съответните европейски и национални органи и да я обработват и анализират правилно;

81. подчертава факта, че транзитните държави са ключови в борбата с трафика на хора, тъй като във тази фаза експлоатацията на жертвата все още не е започнала; подчертава важността на провеждането на допълнително обучение на служителите на погранична полиция с цел повишаване на квалификацията им относно процедурата по идентификация;

82. подчертава многобройните предизвикателства, свързани с трансграничната трудова миграция, по-специално риска от това мигрантите да изпаднат в ситуация на незаконни мигранти и да бъдат лишени от основните си права; призовава за създаването на механизми за трудовата миграция в ЕС и на международно равнище с цел увеличаване и официализиране на редовната трудова миграция;

83. признава усилията, полагани от ЕС за създаване на официални канали за трудовата миграция, която следва да получи повече внимание, и призовава за по-съгласувани и засилени усилия в това отношение; подчертава потенциала на официалната трудова миграция като средство за предотвратяване на трафика на хора и спасяване на човешки живот;

84. настоятелно призовава ЕС да засили сътрудничеството си с неправителствените организации и други подходящи международни организации, включително посредством гарантирането на адекватно финансиране и координирана помощ, с цел засилване на обмена на най-добри практики, разработването и прилагането на политики, както и да засили научноизследователската дейност, включително с

местните участници, и по-специално да насочи своето внимание към достъпа на жертвите до правосъдие и към наказателното преследване на извършителите;

85. припомня, че в съответствие с Директива 2011/36/ЕС държавите членки следва да насърчават организациите на гражданското общество и да работят в тясно сътрудничество с тях, по-специално в рамките на инициативи за разработване на политика, информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, изследователски и образователни програми, обучение, както и в рамките на мониторинг и оценка на въздействието на мерките за борба с трафика; посочва освен това, че НПО следва също така да помагат за ранното идентифициране на жертвите и при предоставянето на помощ и подкрепа за тях; настоява, че държавите членки следва да гарантират защитата на НПО от репресивни мерки, заплахи и сплашване и дори освобождаването им от наказателно преследване, когато подпомагат жертви на трафик с неуреден статут;

86. призовава ЕС, държавите членки и международната общност да обърне специално внимание на предотвратяването и противодействието на трафика на хора в кризисни ситуации, като например природни бедствия и въоръжени конфликти, за да се намали уязвимостта на жертвите спрямо трафикантите и други престъпни мрежи; подчертава, че трябва да се предостави защита на всички лица, в съответствие с международните и регионалните конвенции;

87. подчертава факта, че хората, които, поради внезапно или постепенно изменение на климата, неблагоприятно засягащо техния живот или условия на живот, са принудени да напуснат обичайното си местопребиваване, са изложени на голям риск да станат жертви на трафик на хора; подчертава, че този вид мобилност на хората, свързана с изменението на климата, има силно икономическо измерение, включително загубата на средства за препитание и намаляване на доходите на домакинствата, затова съществува пряка заплаха засегнатите хора да станат лесна жертва на принудителен труд или робство;

Политиката на ЕС в областта на трафика на хора в неговите външни действия

88. признава и подкрепя работата на координатора на ЕС за борба с трафика на хора, който беше назначен с цел подобряване на координацията и съгласуваността между институциите, агенциите и държавите от ЕС, както и с трети държави и международни участници, и настоятелно призовава координатора да доразвие конкретни съвместни действия и мерки между ЕС, държавите членки, трети държави и международни участници с цел да се установи по-съгласувано и ефективно сътрудничество за създаване на системи за идентифициране, защита и подпомагане на жертви на трафик, задълбочаване на усилията за предотвратяване на трафика на хора, увеличаване на наказателното преследване на трафиканти и създаване на мрежа, която може да отговори на нововъзникващи опасения;

89. настоятелно призовава ЕС да положи необходимите усилия на международно равнище за предотвратяване и противодействие на търговията с роби, с цел постепенно и възможно най-скоро да се постигне пълно премахване на робството във всичките му форми;

90. счита, че е от съществено значение стратегиите, насочени към предотвратяването

на трафика на хора да се съсредоточат върху улесняващите фактори и причините и обстоятелствата, залегнали в основата на това явление и да следват интегриран подход, който да обединява различните участници, мандати и перспективи, както на национално, така и на международно равнище; счита, че стратегиите за превенция следва да включват действия за преодоляване на бедността, подтисничеството, незачитането на правата на човека, въоръжените конфликти и икономическите и социалните неравенства, и следва да бъдат насочени към намаляване на уязвимостта на потенциалните жертви, ограничаване на търсенето на услугите на лица, обект на трафик – нещо, което също може да бъде считано за основна причина – при повишаване на общественото образование и изкореняване на корупцията сред държавните служители; призовава също така всички държави да изпълняват ефективно своите задължения в съответствие с Протокола от Палермо;

91. призовава всички държави членки да ратифицират всички съответни международни инструменти, споразумения и правни задължения, включително Конвенцията от Истанбул, и да положат по-големи усилия, за да бъде борбата срещу трафика на хора по-ефективна, координирана и съгласувана; насърчава ЕС да настоява за ратифицирането на всички съответни международни инструменти;

92. призовава представителите на ЕС да обърнат специално внимание на борбата с трафика на хора в политическия диалог на ЕС с трети страни, както и чрез програмите му за сътрудничество и в рамките на многостранните и регионалните форуми, включително чрез публични изявления;

93. призовава ЕС да преразгледа своите програми за подпомагане по отношение на трафика на хора, да направи финансирането по-целево и да включи борбата с трафика на хора в областите на сътрудничество като самостоятелна област; в този контекст насърчава увеличаването на ресурсите за службите, насочени към борба с трафика на хора, в рамките на институциите на ЕС; призовава Комисията редовно да преразглежда своя списък от държави с приоритет, включително критериите за подбор, за да гарантира, че той отразява реалността и че е достатъчно гъвкав, и позволява приспособяване към променящите се обстоятелства и нови тенденции;

94. призовава Комисията и държавите членки, при увеличаването на правните мерки срещу трафика на хора, също така да разширят определението за трафик на хора, като включат в обхвата му позоваванията на нови средства за трафик;

95. призовава ЕС и държавите членки да предприемат действия, свързани с борбата с трафика на хора в сегашния план за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията и в съответствие със стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора;

96. призовава Комисията да извърши оценка на необходимостта от преразглеждане на мандата на бъдещата Европейска прокуратура, който – след създаването ѝ – да включва правомощия в областта на борбата с трафика на хора;

97. призовава политиката на ЕС за борба с трафика на хора да стане по-ефективна, като бъде по-дълбоко интегрирана в рамките на по-обхватните стратегии на ЕС

относно сигурността, равенството между жените и мъжете, икономическия растеж, киберсигурността, миграцията и външните отношения;

98. призовава всички институции на ЕС и държавите членки да следват съгласувана както вътрешна, така и външна политика, като поставят, в съответствие с основните ценности на Съюза, правата на човека в центъра на отношенията на ЕС с всички трети държави и да използват по-специално икономическите и търговските отношения като средство за въздействие;

99. призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че правата на човека, равенството между половете и борбата с трафика на хора остават в основата на политиките на ЕС за развитие и на партньорствата с трети държави; призовава Комисията да въведе мерки, съобразени с равенството между половете, при създаването на нови политики за развитие и при извършването на преглед на съществуващите политики;

100. подчертава, че икономическото и социално овластяване на жените и момичетата би намалило тяхната уязвимост да станат жертви, и призовава Комисията да продължи целенасочените си действия за интегриране на въпросите, свързани с равенството между половете, във всички дейности за развитие и да гарантира, че равенството между половете остава, заедно с правата на жените, на дневен ред в политическия диалог с трети държави;

101. подчертава значението на целите за устойчиво развитие, особено Цел 5.2, която призовава за премахването на всички форми на насилие срещу жени и момичета в обществената и личната сфера, включително трафика, както и сексуалната и другите форми на експлоатация;

102. призовава ЕС да оказва подкрепа на трети страни в усилията им за повишаване на дела на идентифицирането**,** подпомагането и реинтеграцията на жертвите и наказателните преследвания за трафик на хора, при въвеждане и прилагане на подходящо законодателство и хармонизиране на правните определения, процедури и сътрудничество в съответствие с международните стандарти;

103. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че на персонала на правоприлагащите органи, включително в агенции като Frontex, Европол и EASO, както и други длъжностни лица, които биха могли да влязат в контакт с жертви или потенциални жертви на трафик на хора, се предоставя подходящо обучение, така че да могат да се справят със случаи на трафик на хора, с прилагане на интегрирана междусекторна перспектива, като се поставя акцент върху специфичните нужди на жените, децата и други групи в уязвимо положение, станали жертва на трафик, като роми и бежанци, и върху начините за предоставяне на стимули и цялостна защита за жертвите на трафик на хора и други лица, които предоставят информация относно трафикантите на хора;

104. смята, че идентифицирането на жертвите на трафик, идващи от трети държави, трябва да се случва на възможно най-ранен етап и че следователно усилията по границите трябва да бъдат засилени, така че жертвите да бъдат идентифицирани в момента на влизането им в ЕС; призовава държавите членки да работят с трети държави за подобряването на съществуващите насоки, които могат да помогнат

на консулските служби и граничните служители да разпознават жертвите на трафик на хора, и подчертава в тази връзка значението на обмена на най-добри практики, по-специално по отношение на интервютата на границата; също така подчертава необходимостта граничните служители и бреговата охрана да имат достъп до базите данни на Европол;

105. призовава държавите членки да засилят сътрудничеството с трети държави с цел борба с всички форми на трафик на хора, като се обърне особено внимание на измерението, свързано с пола, при трафика на хора, за да се противодейства изрично на детските бракове, сексуалната експлоатация на жени и момичета и секс туризма; призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност да засилят действията в рамките на процеса от Хартум, като увеличат броя на конкретните проекти, които ще бъдат осъществени, и разширят броя на активно участващите държави;

106. изисква Комисията, Съветът и ЕСВД в преговорите си с трети държави по международни споразумения, споразумения за обратно приемане и споразумения за сътрудничество да акцентират върху необходимостта третите държави да провеждат ефективна борба с трафика на хора, да засилят наказателното преследване за извършителите и да укрепят защитата за жертвите;

107. настоятелно призовава ЕС ефективно да съсредоточи усилията си върху справяне с трафика на хора и борба срещу незаконното превеждане през граница; настоятелно призовава ЕС и държавите членки да инвестират в идентифицирането на жертви на трафика на хора сред бежанците и мигрантите и сред жертвите на нарушения и злоупотреби, като част от незаконното превеждане през граница, контролирана от престъпни мрежи;

108. подчертава необходимостта от подготвителна дейност за и обучение на международните граждански полицейски мисии, както и обучение на дипломати, служители за връзка, консулски служители и служители в областта на сътрудничеството за развитие, за да се подобри идентифицирането на жертвите на трафик на хора; счита, че обучението на тези групи е необходимо, защото те често са първата точка на контакт за жертвите на трафик на хора, и следва да се предприемат действия, за да се гарантира, че тези длъжностни лица имат достъп до подходящи материали за информиране на лицата, изложени на риск да станат жертви на трафик на хора;

109. припомня, че с пускането в действие от 7 октомври 2015 г. на втората фаза на операцията EUNAVFOR MED, наричана още операция Sophia, се дава възможност за конкретни действия за борба с трафика на хора, като се разрешават качване на борда, претърсвания, изземания и отклонявания в открито море на кораби и товари, за които има съмнения, че се използват за трафик на хора; припомня, че до момента са задържани и предстои да бъдат съдени съгласно италианското законодателство 48 предполагаеми куриери и трафиканти; призовава Съюза да продължава и засилва операциите си в Средиземно море;

110. призовава ЕС да намери практически решения във връзка със законните, редовни, неексплоататорски и безопасни начини за влизане в ЕС за мигрантите и бежанците; припомня на държавите членки и ЕС, че следва да се съобразяват с

международното право, включително и с принципа на забрана за връщане, във всички свои политики и особено в миграционните; припомня, че на лицата, станали жертви на трафик, следва да се гарантира безопасното доброволно завръщане, както от страна на приемащата държава, така и от държавата на произход, както и правни алтернативи в случаите, когато репатрирането би създало риск за тяхната безопасност и/или тази на техните семейства; счита, че приемащата държава и държавата по произход трябва да гарантират необходимите условия за безопасност и реинтеграция на жертвите при завръщането;

111. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да спазват Устава на Организацията на обединените нации, както и принципите на законодателството в областта на убежището;

112. призовава ЕС да насърчи програми в подкрепа на приобщаването на мигранти и бежанци с помощта на ключови участници от трети държави и също така на културни посредници, да подпомогне за повишаване на осведомеността на общностите относно трафика на хора, както и повишаване на тяхната устойчивост срещу проникването на организираната престъпност;

113. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да положат усилия да защитават и намират всеки изчезнал след пристигане на европейска земя бежанец или мигрант, особено ако е дете;

114. приветства работата на Европол, по-специално в рамките на фокусна точка Близнаци, за разкриването на лица, които пътуват в трети държави с цел извършване на злоупотреба с деца; призовава държавите членки да си сътрудничат с Европол, като осигуряват систематичен и бърз обмен на данни;

115. припомня, че преди сключването на споразумение за либерализиране на визовия режим Комисията трябва да направи оценка на рисковете, които създава съответната трета държава, по-специално по отношение на нелегалната миграция; подчертава, че мрежите за трафик могат да използват също така и законните пътища за миграция; поради това призовава Комисията да включва ефективното сътрудничество на засегнатите трети държави в областта на трафика на хора сред критериите, които трябва да се изпълнят с оглед на евентуално споразумение за либерализиране на визовия режим;

116. посочва, че ЕС се нуждае от обвързващ и задължителен законодателен подход към презаселването, както е посочено в Европейската програма за миграцията на Комисията; посочва, че хуманитарният прием може да се използва като допълнение към презаселването, с цел спешно предоставяне на закрила, често временна, за най-уязвимите лица, когато това е необходимо, например за непридружени малолетни/непълнолетни лица или бежанци с увреждания, или лица, нуждаещи се от спешна евакуация по медицински причини;

117. призовава ЕС да сподели с трети държави разработването на стандартизирана система за събиране на качествени и количествени данни и анализ на трафика на хора, за да се изготви общ или поне съпоставим модел в ЕС и трети държави за

събиране и анализ на данни, свързани с всички аспекти на трафика на хора; настоятелно подчертава необходимостта от отпускане на достатъчно средства за събиране на данни и за провеждане на научноизследователска дейност във връзка с трафика на хора;

118. насърчава ЕС да разработи нова стратегия за борба с трафика на хора след 2016 г., с по-силно и целенасочено външно измерение, което да отделя по-приоритетна позиция на развитието на партньорства с местни представители на гражданското общество в трети държави на произход, транзит и местоназначение, правителствата и частния сектор, както и на третирането на финансовите и икономическите аспекти на трафика;

119. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и на делегациите на ЕС.

27.5.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ(*)

на вниманието на комисията по външни работи

относно борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС
(2015/2340(INI))

Докладчик по становище(*): Бодил Валеро

(*) Асоциирана комисия – член 54 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

– като взе предвид Женевската конвенция от 1951 г. за статута на бежанците,

А. като има предвид, че притокът на нелегална миграция увеличава рисковете от трафик на хора, тъй като незаконните мигранти – предвид своята уязвимост и нелегалност – са особено изложени на риск от трафик; като има предвид, че сред тези мигранти непридружените непълнолетни лица – които представляват съществена част от пристигащите в Европа мигранти – са целева група на каналите за трафик; като има предвид, че по данни на Европол 10 000 от тях вече са изчезнали;

Б. като има предвид, че по данни на Европол разширяването на достъпа до интернет в световен мащаб позволява трафикът да се развива все повече в онлайн среда; като има предвид, че това насърчава нови форми на вербуване и експлоатация на жертвите;

В. като има предвид, че съществува връзка между трафика на мигранти и трафика на хора; като има предвид, че трафикантите прибягват, наред с другото, до интернет, за да рекламират своите услуги пред потенциалните мигранти;

Г. като има предвид, че сътрудничеството между държавите членки, Европол и държавите на произход и преминаване на жертвите на трафик е основен инструмент

в борбата срещу мрежите за трафик;

Д. като има предвид, че през тригодишния период от 2010 до 2012 г. 69 % от регистрираните жертви на трафик на хора са били жертви на трафик с цел сексуална експлоатация, 19 % – с цел принудителен труд, а 12 % – с цел други форми на експлоатация, като например отстраняване на телесни органи или престъпни дейности; като има предвид, че жените представляват 67 % от регистрираните жертви на трафика на хора през този период, мъжете – 17 %, момичетата – 13 % и момчетата – 3 %; като има предвид, че към различните форми на трафик трябва да се подходи със специфични и адаптирани към конкретните условия мерки на политиката;

1. призовава държавите членки да приложат без забавяне Директива 2011/36/ЕО, в допълнение към цялата правна уредба в областта на борбата с трафика на хора; настоятелно призовава Комисията да предприеме правни действия срещу държавите членки, които не прилагат директивата, и да публикува възможно най-скоро доклада за изпълнение, който трябваше да бъде представен през април 2015 г.;

2. подчертава, че трафикът на хора е съвременен вид робство и сериозно престъпление, което представлява една от най-тежките форми на нарушение на правата на човека, което е неприемливо в общества, основаващи се на зачитането на правата на човека, включително равенството между половете; счита освен това, че трафикът на хора трябва да се разглежда по цялостен начин, като акцентът се поставя не само върху сексуалната експлоатация, но също така и върху принудителния труд, трафика на телесни органи, принудителната просия, принудителните бракове, децата войници и трафика на бебета;

3. подчертава необходимостта ЕС да засили политическото и съдебното сътрудничество между държавите членки и с трети държави, и по-специално с държавите на произход и преминаване на жертвите на трафик на хора, в рамките на разследването и наказателното преследване на трафика на хора, и по-специално чрез Европол и Евроюст, включително чрез обмен на информация, по-специално с оглед на известните маршрути за трафик, участие в съвместни екипи за разследване и участие в борбата срещу вербуването на хора с цел трафик чрез интернет и други цифрови средства; подчертава колко е важно държавите членки системно да обменят данни и да захранват базите данни на фокусните точки на Европол Phoenix и Twins; насърчава засилването на сътрудничеството между Европол и Интерпол в борбата с трафика на хора и припомня, че обменът на данни между държавите членки и с трети държави следва да зачита напълно стандартите на ЕС в областта на защитата на данните; призовава държавите членки да събират повече сравними данни относно борбата с трафика на хора и да подобрят обмена на данни помежду си и с трети държави;

4. призовава Европейския съюз и държавите членки да обезпечат своите правоприлагащи и полицейски органи с необходимия персонал и ресурси, за да могат също така да получават информация от семействата или други източници, да обменят тази информация със съответните европейски и национални органи и да я обработват и анализират правилно;

5. подчертава, че ясната връзка между трафика на хора с цел секс и проституцията

изисква мерки за преустановяване на търсенето на услуги, свързани с проституцията;

6. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че на персонала на правоприлагащите органи, включително в агенции като Frontex, Европол и EASO, както и други длъжностни лица, които биха могли да влязат в контакт с жертви или потенциални жертви на трафик на хора, се предоставя подходящо обучение, така че да могат да се справят със случаи на трафик на хора, с прилагане на интегрирана междусекторна перспектива, като се поставя акцент върху специфичните нужди на жените, децата и други групи в уязвимо положение, станали жертва на трафик, като роми и бежанци, и върху начините за предоставяне на стимули и цялостна защита за жертвите на трафик на хора и други лица, които предоставят информация относно трафикантите на хора;

7. смята, че откриването на жертвите на трафик, идващи от трети държави, трябва да се случва на възможно най-ранен етап и че следователно усилията по границите трябва да бъдат засилени, така че жертвите да бъдат откривани в момента на влизането им в ЕС; призовава държавите членки да работят с трети държави за подобряването на съществуващите насоки, които могат да помогнат на консулските служби и граничните служители да разпознават жертвите на трафик на хора, и подчертава в тази връзка значението на обмена на най-добри практики, по-специално по отношение на интервютата на границата; също така подчертава необходимостта граничните служители и бреговата охрана да имат достъп до базите данни на Европол;

8. призовава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да обменя най-добри практики с трети държави, на първо място, относно обучението на полицейските органи и хуманитарните работници, което ще им позволи да разберат кой е най-добрият подход към жертвите и, на второ място, относно прилагането на принципа на индивидуална оценка на жертвите с цел да се определят техните специфични потребности, помощ и закрила;

9. призовава ЕС и правоприлагащите органи на държавите членки да повишат капацитета си по отношение на финансовото разследване и наказателното преследване на лицата и престъпните мрежи, които печелят от трафика на хора, както и да прилагат подхода „проследи парите“ като основна стратегия в своята работа; подчертава необходимостта да се обърне внимание на печалбите от трафика на хора, както и факта, че тези печалби биха могли да се използват за финансиране на други форми на тежка престъпна дейност като тероризъм, трафик на наркотици и оръжия и пране на пари; подчертава, че службите за финансово разузнаване на държавите членки следва да бъдат по-силно ангажирани в борбата с трафика на хора и да работят съвместно за постигането на тази цел чрез по-добър обмен на информация и най-добри практики; във връзка с това счита, че държавите членки следва да засилят сътрудничеството в областта на замразяване и конфискация на имуществото на лица, замесени в трафик, тъй като това би могло да бъде ефективен начин за превръщане на трафика на хора от стопанска дейност, предлагаща „нисък риск и висока печалба“, в такава, която носи „висок риск и ниска печалба“;

10. изисква Европейската комисия, Европейският съвет и ЕСВД в преговорите си с

трети държави по международни споразумения, споразумения за обратно приемане и споразумения за сътрудничество да акцентират върху необходимостта третите държави да провеждат ефективна борба с трафика на хора, да засилят наказателното преследване за извършителите и да укрепят защитата за жертвите;

11. призовава Комисията да извърши оценка на необходимостта от преразглеждане на мандата на бъдещата Европейска прокуратура, който – след създаването ѝ – да включва правомощия в областта на борбата с трафика на хора;

12. призовава държавите членки да инкриминират ползването на услуги със знанието, че те са предоставяни от жертви на трафика на хора, включително жертви на трафик за проституция, експлоатация на извършвана от други лица проституция или други форми на сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, включително просия, робство или практики, подобни на робството, принудително подчинение, или експлоатация за престъпни дейности, или отнемане на телесни органи;

13. припомня, че прекарването през граница на нелегални имигранти и трафикът на хора са две различни явления, като основната разлика между тях е, че мигрантите са дали съгласието си за превеждането през границата, което приключва с пристигането на местоназначението им, противно на жертвите на трафик, които са експлоатирани чрез използване на принуда, измама и злоупотреба, без вероятност да са дали съгласието си; подчертава, че между двете може също така да има припокриване заради риска престъпни групи, които превеждат през границата бежанци и мигранти в ЕС, да упражняват експлоатация над тях, превръщайки ги в жертви на трафик на хора, най-вече непридружените непълнолетни лица и жените, които пътуват сами; настоятелно призовава компетентните органи в държавите членки да обърнат внимание на това припокриване по време на своите полицейски дейности и дейности в областта на съдебното сътрудничество и правоприлагането;

14. счита, че не може да става дума за действително съгласие в ситуация, при която гражданин на трета държава е отведен от страната си и е доведен в ЕС (или когато гражданин на ЕС е отведен в друга държава членка) с цел проституция, каквато и да е друга форма на сексуална експлоатация или принудителен труд;

15. подчертава значението на принципа на взаимно признаване, който е залегнал в член 82, параграф 1 от ДФЕС; призовава Комисията, държавите членки и агенциите на ЕС да укрепят статута на жертвите на трафик чрез пълно взаимно признаване на съдебните и административните решения, включително свързаните с мерки за закрила на жертвите на трафик на хора, което означава, че статутът на жертва, след като веднъж е бил установен в дадена държава членка, трябва да се прилага в рамките на целия Европейски съюз и следователно на жертвите (или представляващите ги асоциации) следва да бъде оказана помощ и съдействие в случай на непризнаване на статута им при пътувания в рамките на Съюза;

16. счита, че статутът на бежанец, лице, търсещо убежище, притежател на хуманитарна виза или лице, което се нуждае от международна закрила, следва да се разглежда като фактор на уязвимост в случая на жертвите на трафик на хора; призовава държавите членки да гарантират, че правоприлагащите органи и органите за предоставяне на убежище си сътрудничат, с цел да се помогне на жертвите на трафик на хора, нуждаещи се от международна закрила, да подадат заявления за

закрила; отново потвърждава, че предприетите срещу трафика на хора мерки не следва да влияят негативно върху правата на жертвите на трафика на хора, мигрантите, бежанците и лицата, нуждаещи се от международна закрила;

17. повдига обезпокоителния въпрос за административното задържане, което често се използва от някои държави членки системно и в разрез с разпоредбите, въпреки че следва да се използва само в краен случай; подчертава, че използването на задържане много често води до нарушаване на основните права на мигрантите и лицата, търсещи убежище; призовава държавите членки незабавно да прекратят практиката на задържане на жертви на трафик на хора и на деца; изисква повече прозрачност по отношение на текущото положение в центровете за задържане (чрез по-добър достъп за представители на гражданското общество, журналисти и парламентаристи); призовава държавите членки по-добре и по-системно да използват съществуващите алтернативи на задържането, като се вземат предвид потребностите на уязвимите групи като жертвите на трафик;

18. призовава държавите членки да приложат изцяло и правилно член 8 от Директива 2011/36/ЕС; припомня, че жертвите на трафик не следва да се инкриминират и да се държат отговорни за престъпни дейности, в които са били принудени да участват, по-специално в случаи на проституция, каквато и да е друга форма на сексуална експлоатация или принудителен труд;

19. подчертава, че лицата, станали жертви на трафик на хора, са жертви на престъпление и следва да се ползват от защита и да могат да получат разрешение за пребиваване независимо от своето желание да сътрудничат на правоприлагащите органи; счита, че е от съществено значение, след провеждане на всеобхватна оценка на рисковете за жизнеспособността на връщането на жертва на трафик на хора, която отчита изцяло оценката на жертвата за положението, в което се намира, да се предостави разрешение за пребиваване на тези жертви и техните семейства, чиято сигурност при връщане в тяхната държава на произход би могла да не бъде гарантирана; във връзка с това припомня, че всяко връщане трябва винаги да зачита принципа на забрана за връщане в съответствие със задължението на държавите членки съгласно международното право; призовава Комисията да преразгледа Директива 2004/81/ЕО на Съвета за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети държави, които са жертви на трафик на хора; подчертава, че подобно преразглеждане следва да включва разпоредби относно разрешенията за пребиваване, дори в случай на липса на сътрудничество с компетентните органи, и хармонизирана на равнище ЕС продължителност на периода за размисъл;

20. подчертава, че жертвите, особено тези от трети държави, рядко разбират културата и езика на държавата, в която са пристигнали като жертви на трафик; подчертава, че по тази причина те преживяват допълнителен психологически стрес и чувство на безпомощност;

21. счита, че ролята на жертвите на трафик на хора като свидетели е от решаващо значение за разбиването на мрежите за трафик и за наказателното преследване и осъждането на извършителите; подчертава необходимостта да се гарантира ефективната защита на жертвите, така че те да могат да свидетелстват без никаква опасност; във връзка с това насърчава правоприлагащите органи на държавите

членки да използват наличните технологични решения, за да позволят на жертвите да свидетелстват от безопасно място;

22. отбелязва, че според Международната организация по миграция (МОМ) връщането на мигранти и бежанци носи присъщите рискове за сигурността, свързани с евентуален повторен трафик, които трябва да бъдат установени, оценени и смекчени, тъй като опасността, на която са изложени мигрантите, станали жертви на трафик на хора, от страна на техните експлоататори често се увеличава, когато те са успели да избягат, взаимодействали са с правоприлагащи органи или са свидетелствали в съда[1];

23. призовава държавите членки да гарантират, че жертвите на трафик на хора и членовете на техните семейства имат достъп до безплатна правна помощ и консултации, включително в наказателни и граждански производства или такива, свързани с миграцията; подчертава необходимостта от специален и целенасочен подход по отношение на трафика на хора и защита на групи в уязвимо положение като бежанци, лица с увреждания, роми и деца, включително непридружени непълнолетни лица от трети държави;

24. припомня, че трафикът на деца често води до случаи на сексуално насилие, проституция, принудителен труд или отнемане и трафик на телесни органи, и подчертава, че никога не следва да се приема валидността на евентуално съгласие за извършване на труд или услуги от деца, станали жертви на трафик; изразява загриженост относно оценката на Европол, че през януари 2016 г. най-малко 10 000 непридружени деца – бежанци, са изчезнали след пристигането си в ЕС; изразява съжаление поради факта, че децата в риск често се третират като престъпници или незаконни мигранти от служителите на правоприлагащите органи, които не използват системно показателите за трафик на хора, за да разпознават жертвите;

25. счита, че по отношение на непридружените непълнолетни лица от съществено значение е децата, жертви на трафик на хора, да бъдат по-добре и проактивно идентифицирани, по-специално на граничните пунктове и в приемните центрове, както и да се установи по-силно мултидисциплинарно сътрудничество, за да се гарантира ефективна защита на висшия интерес на детето; счита, че е необходимо да се укрепят системите за настойничество в държавите членки с цел да се предотврати попадането на непридружени и разделени от семействата си деца в ръцете на организации за организиран трафик;

26. припомня, че в съответствие с Директива 2011/36/ЕС „държавите членки предприемат необходимите мерки за намиране на трайно решение въз основа на индивидуална оценка на висшия интерес на детето“; счита, че трайно решение може да се намери чрез интегриране на детето в приемащото общество или улесняване на събирането на семейството, за да се даде възможност детето да се събере със семейството си в друга държава членка;

27. насърчава държавите членки да засилят закрилата и правата на жертвите на трафик

[1] Вж. стр. 23 от доклада на Международната организация по миграция (МОМ), озаглавен „Counter Trafficking and Assistance to Vulnerable Migrants Annual Report of Activities 2011“ [„Прекратяване на трафика и подпомагане на уязвими мигранти – годишен доклад за дейността за 2011 г.“].

на хора преди, по време и след наказателното производство; препоръчва, когато държавите членки правят индивидуална оценка на риска, за да се гарантира, че жертвите получават подходяща закрила, да се вземат предвид факторите на уязвимост, като пол, бременност, здравословно състояние, увреждане, сексуална ориентация, възраст, както и статутът на жертвата на бежанец, лице, търсещо убежище, или лице, което се нуждае от международна закрила; призовава държавите членки да засилят своята политика в областта на събирането на семейството по отношение на жертвите на трафик на хора, особено когато това е необходимо за тяхната закрила;

28. припомня, че преди сключването на споразумение за либерализиране на визовия режим Комисията прави оценка на рисковете, които създава съответната трета държава, по-специално по отношение на нелегалната миграция; подчертава, че мрежите за трафик могат да използват също така и законните пътища за миграция; поради това призовава Комисията да включва ефективното сътрудничество на засегнатите трети държави в областта на трафика на хора сред критериите, които трябва да се изпълнят с оглед на евентуално споразумение за либерализиране на визовия режим;

29. посочва, че ЕС се нуждае от обвързващ и задължителен законодателен подход към презаселването, както е посочено в Европейската програма за миграцията на Комисията; посочва, че хуманитарният прием може да се използва като допълнение към презаселването, с цел спешно предоставяне на закрила, често временна, за най-уязвимите лица, когато това е необходимо, например за непридружени малолетни/непълнолетни лица или бежанци с увреждания, или лица, нуждаещи се от спешна евакуация по медицински причини;

30. счита, че държавите членки следва да разработят системи за закрила и подпомагане на жертвите, за да им се помогне да се освободят от експлоатацията, като на първо и основно място им се предостави подходящо настаняване, което не следва да бъде обвързано със статута на пребиваване на жертвата, но също така консултиране и информация, социална, образователна и професионална подкрепа, програми за реинтеграция, терапевтични и психологически грижи, в сътрудничество с участници от социалната и образователната сфера;

31. призовава държавите членки да обърнат специално внимание на уязвимите групи, изложени на риск от принудителна просия като например ромите, и да вземат това под внимание в националния контекст на стратегиите за интеграция на ромите;

32. подчертава, че децата и хората с увреждания следва да се считат за уязвими жертви на трафик на хора; изтъква, че жертвите на трафик на хора могат да развият увреждане вследствие на злоупотреба от страна на трафиканта, като също така лице, което има увреждане, може да се превърне в цел на трафикантите поради тази своя уязвимост;

33. признава значението и ролята на информационните и комуникационните технологии в областта на трафика на хора и факта, че въпреки че технологиите се използват с цел улесняване на вербуването и експлоатацията на жертвите, те също така могат да се използват като инструмент за предотвратяване на трафика на хора; счита, че следва да се проведат допълнителни проучвания, които да се фокусират

върху ролята на информационните и комуникационните технологии в областта на трафика на хора;

34. призовава Комисията да извърши оценка на използването на интернет в контекста на трафика на хора, особено по отношение на сексуалната експлоатация онлайн; изисква Европол да засили борбата с онлайн трафика в рамките на IRU (звено за сигнализиране за незаконно съдържание в интернет) с цел откриване, сигнализиране и премахване на свързани с трафика онлайн материали;

35. изисква Комисията да адаптира сътрудничеството си с трети държави, за да вземе предвид новите промени във връзка с трафика на хора през интернет; призовава Комисията и Европол да обмислят възможностите за сътрудничество между европейските органи за борба с киберпрестъпността (по-специално в рамките на Европол) и тези на трети държави; изисква Комисията също така да разгледа всички полезни средства за сътрудничество с доставчиците на интернет услуги с оглед на разкриването и борбата с онлайн съдържание, свързано с трафик на хора; призовава Комисията да информира надлежно Парламента;

36. призовава ЕС и държавите членки да запазят борбата с трафика на хора, който представлява сериозно нарушение на правата на човека, сред приоритетите във външните си отношения и диалога с трети държави;

37. подчертава необходимостта да се насърчи пълното ратифициране и прилагане на Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора във външните отношения на ЕС;

38. подчертава, че принудителните бракове могат да се разглеждат като форма на трафик на хора, ако съдържат елемент на експлоатация на жертвата, и призовава всички държави членки да включат това измерение в определението си за трафик на хора; подчертава, че експлоатацията може да бъде сексуална (изнасилване в брака, принудителна проституция и порнография) или икономическа (домакински труд и принудителна просия) и че принудителният брак може да бъде крайна цел на трафика (продажба на жертва като съпруга или сключване на брачен договор в условия на принуда); припомня транснационалния характер, който принудителните бракове могат да придобият; поради това призовава държавите членки да гарантират, че националните органи, които се занимават с миграцията, са получили подходящо обучение в областта на принудителните бракове в контекста на трафика на хора; освен това призовава Комисията да засили обмена на най-добри практики в това отношение;

39. отбелязва възникването на нова форма на трафик на хора, при която лицата стават обект на трафик с цел откуп с практикуване на тежки изтезания; отбелязва, че тази нова форма на превръщане на човешките същества в стока се характеризира с изнудване, побои и изнасилвания като средство, с което се налага погасяването на дългове от семейства и роднини, установени в рамките на ЕС и извън него;

40. призовава ЕС и неговите държави членки да признаят трафика на хора с цел откуп с практикуване на изтезания като форма на трафик на хора; счита, че сериозно травмираните оцелели лица следва да бъдат признавани за жертви на форма на трафик на хора, подлежаща на наказателно преследване, и да получават закрила,

грижи и подкрепа[1];

41. счита, че безопасните и законни начини за влизане в ЕС ще намалят уязвимостта и трафика на хора;

42. припомня, че в съответствие с Директива 2011/36/ЕС държавите членки следва да насърчават организациите на гражданското общество и да работят в тясно сътрудничество с тях, по-специално в рамките на инициативи за разработване на политика, информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, изследователски и образователни програми, обучение, както и в рамките на мониторинг и оценка на въздействието на мерките за борба с трафика; посочва освен това, че НПО следва също така да помагат за ранното идентифициране на жертвите и при предоставянето на помощ и подкрепа за тях; настоява, че държавите членки следва да гарантират защитата на НПО от репресивни мерки, заплахи и сплашване и дори освобождаването им от наказателно преследване, когато подпомагат жертви на трафик с неуреден статут;

43. призовава Комисията и държавите членки да предприемат целенасочени и подходящи превантивни мерки, като например образование и обучение, информационни кампании и изследователски програми, които са насочени към намаляване на риска от превръщане на хората в жертви на трафик; призовава държавите членки да образоват своите граждани относно трафика на хора и идентифицирането на жертвите чрез информационни кампании, включително повишаване на осведомеността относно въздействието и последиците от секс туризма и относно експлоатацията на много жени и деца в уязвимо положение, които, извършвайки „сексуални услуги с цел оцеляване“, обслужват индустрията на секс туризма;

44. приветства работата на Европол, по-специално в рамките на фокусна точка Twins, за разкриването на лица, които пътуват в трети държави с цел извършване на злоупотреба с деца; призовава държавите членки да си сътрудничат с Европол, като осигуряват систематичен и бърз обмен на данни;

45. препоръчва международната общност да обърне специално внимание на въпроса за трафика на хора в кризисни условия, като екологични бедствия и въоръжени конфликти, както и в държави, в които има сериозни нарушения на правата на човека и хората нямат друг избор освен да напуснат страната, за да се намали уязвимостта на жертвите по отношение на трафикантите и други престъпни мрежи;

46. призовава държавите членки да създадат по-добри системи за наблюдение на дейността на частните трудови посредници, които изпращат граждани на трети държави в ЕС с цел работа;

47. призовава ЕС и държавите членки да си сътрудничат с частния сектор и всички заинтересовани страни с цел предотвратяване на трафика на хора по цялата верига на доставки, като се вземат предвид по-специално случаите на полагане на детски труд; подчертава необходимостта в това отношение от цялостно и бързо изграждане

[1] този нов вид трафик вече беше споменат в резолюцията на Парламента от 10 март 2016 г. относно положението в Еритрея;

на Европейска бизнес коалиция срещу трафика на хора, както е посочено в стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора (2012 – 2016 г.).

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.4.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 46 –: 0 0: 5
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Ignazio Corrao, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Lorenzo Fontana, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Filiz Hyusmenova, Iliana Iotova, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Barbara Kudrycka, Marju Lauristin, Monica Macovei, Roberta Metsola, Claude Moraes, József Nagy, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Beatrix von Storch, Tomáš Zdechovský
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Hugues Bayet, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Marek Jurek, Ska Keller, Miltiadis Kyrkos, Gilles Lebreton, Jeroen Lenaers, Angelika Mlinar, Morten Helveg Petersen, Salvatore Domenico Pogliese, Barbara Spinelli, Axel Voss
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъстващи на окончателното гласуване	Beatriz Becerra Basterrechea, Eugen Freund, Jean-François Jalkh, Peter Lundgren

28.4.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВАТА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ(*)

на вниманието на комисията по външни работи

относно борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС
(2015/2340(INI))

Докладчик по становище: Катрин Биърдър

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правата на жените и равенството между половете приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

А. като има предвид, че трафикът на хора е тежко нарушение на правата на човека и на телесната неприкосновеност и е обосновано на пола престъпление, като жените и момичетата, които стават жертва на трафик най-вече с цел сексуална експлоатация, представляват непропорционално голям брой от жертвите; като има предвид, че жените и момичетата също така съставляват голям процент от жертвите на други форми на трафик на хора, като например насилствената експлоатация в сектори като домакинската работа и работата по полагане на грижи, производството, храната, почистването и други сектори;

Б. като има предвид, че трафикът на хора може да бъде резултат от световните икономически и социални неравенства и може да бъде допълнително засилен от социалното неравенство между жените и мъжете; като има предвид, че стратегията на ЕС определя насилието срещу жени като основна причина за трафика на хора;

В. като има предвид, че трафикът на хора трябва да се разбира както от гледна точка на неговото търсене, така и от гледна точка на печалбата, като експлоатацията, особено на жени за сексуални услуги, е породена от търсенето на такива услуги и реализираната печалба;

1. призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че правата на човека, равенството между половете и борбата с трафика на хора остават в основата на политиките на ЕС за развитие и на партньорствата с трети държави; призовава Комисията да въведе мерки, съобразени с равенството между половете, при

създаването на нови политики за развитие и при извършването на преглед на съществуващите политики;

2. подчертава, че икономическото и социално овластяване на жените и момичетата би намалило тяхната уязвимост да станат жертви, и призовава Комисията да продължи целенасочените си действия за интегриране на въпросите, свързани с равенството между половете, във всички дейности за развитие и да гарантира, че равенството между половете остава, заедно с правата на жените, на дневен ред в политическия диалог с трети държави;

3. отбелязва нормативния ефект, предизвикан от шведския модел за намаляване на търсенето, и предлага въвеждането на подобни нормативни мерки в ЕС-28 и чрез външните отношения на ЕС;

4. подчертава, че търсенето на сексуални услуги в развитите държави е в основата на трафика на хора от развиващите се държави и поставя хората, например жените и децата, в положение на уязвимост, и призовава държавите членки да инкриминират съзнателното ползване на услуги от жертви на трафик на хора;

5. подчертава, че е важно държавите членки също така да инкриминират ползването на каквито и да било услуги от жертви на трафик на хора от страна на своите граждани, ако този акт е извършен извън държавата членка и/или извън ЕС;

6. подчертава значението на целите за устойчиво развитие, особено Цел 5.2, която призовава за премахването на всички форми на насилие срещу жени и момичета в обществената и личната сфера, включително трафика, както и сексуалната и другите форми на експлоатация;

7. отбелязва важността на всеобщия достъп до здравно обслужване и сексуално и репродуктивно здравеопазване, особено за жертвите на трафик на хора, които могат да страдат от много физически и психологически проблеми като пряк резултат от експлоатацията, на която са подложени; призовава държавите членки да създадат леснодостъпни здравни услуги и последващи грижи за жертвите на трафик на хора;

8. призовава държавите членки, в които са възникнали случаите на експлоатация на жертви на трафик на хора, да предлагат необходимото и адекватно медицинско лечение, чувствително към аспектите на пола и базирано на индивидуалните нужди, като се обърне специално внимание на жертвите на трафика на хора с цел сексуална експлоатация;

9. призовава държавите членки да приложат мерки, които са чувствителни към аспектите на пола, с цел да се подобри установяването на жертвите на трафик на хора при процедурите за убежище и за връщане, да водят по-подробна и разделена по полов признак документация, както и да гарантират, че такива жертви са насочени към подходящи възможности за подпомагане;

10. призовава държавите членки да приложат правни инструменти, които да улесняват възможностите за жертвите на трафик на хора да се свържат с органите на държавната власт, без да застрашават своята безопасност и правата си като жертви;

11. призовава Комисията, компетентните агенции на ЕС и държавите членки да разработят съобразено с аспектите на пола обучение за персонала, който работи в службите за правоприлагане и управление на границите, с цел по-добро установяване и подпомагане на потенциалните жертви на трафик, особено на трафик с цел сексуална експлоатация;

12. призовава политиката на ЕС за борба с трафика на хора да стане по-ефективна, като бъде по-дълбоко интегрирана в рамките на по-обхватните стратегии на ЕС относно сигурността, равенството между жените и мъжете, икономическия растеж, киберсигурността, миграцията и външните отношения;

13. призовава Комисията и държавите членки, при увеличаването на правните мерки срещу трафика на хора, също така да разширят определението за трафик на хора, като включат в обхвата му нови средства за трафик; отбелязва приетата през декември 2015 г. резолюция 2015/2229(INI) на Парламента, в която сурогатното майчинство беше определено като търговия с човешки тела и следователно еквивалентно на трафика на хора;

14. призовава държавите членки да ратифицират и изпълняват Конвенцията от Истанбул, тъй като трафикът на хора може да бъде разглеждан като тежка форма на насилие срещу жените;

15. подчертава колко е важно да се гарантира безопасността на жертвите на трафик на хора, които дават свидетелски показания в съда срещу трафикантите на хора;

16. призовава държавите членки да засилят сътрудничеството с трети държави с цел борба с всички форми на трафик на хора, като се обърне особено внимание на свързаното с пола измерение при трафика на хора, за да се противодейства изрично на детските бракове, сексуалната експлоатация на жени и момичета и секс туризма; призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност да засилят действията в рамките на процеса от Хартум, като увеличат броя на конкретните проекти, които ще бъдат осъществени, и разширят броя на активно участващите държави.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	19.4.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 26 –: 1 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Maria Arena, Catherine Bearder, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ernest Urtasun, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Rosa Estaràs Ferragut, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Evelyn Regner, Marc Tarabella
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъстващи на окончателното гласуване	Julia Reid, Marco Zanni

8.4.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

на вниманието на комисията по външни работи

относно борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС
(2015/2340(INI))

Докладчик по становище: Мирослав Миколашик

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. припомня, че в преамбюла на Хартата на основните права на Европейския съюз се заявява, че ЕС „поставя човека и човешкото достойнство в центъра на своята дейност“, и че Хартата забранява, наред с другото, изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне, трафика на хора и робството;

2. подчертава, че всяка експлоатация с търговска цел на органи, която отказва равния достъп до трансплантация, е неетична, не съответства на основните човешки ценности и е забранена съгласно член 3, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС;

3. припомня, че групи, организирани на международно равнище, или нелегално, или със съгласието на своите жертви, които са въведени в заблуждение от фалшиви обещания, транспортират жертвите до по-богати региони, като списъкът се оглавява от по-богатите европейски държави, където има по-богати клиенти, особено за трафика с цел сексуална експлоатация;

4. подчертава, че според доклад на организацията Global Financial Integrity („Глобъл файненшъл интегрити“) търговията с човешки органи е една от десетте най-печеливши на световно равнище незаконни дейности, генерираща печалби между 600 милиона и 1,2 милиарда щатски долара годишно и обхващаща редица държави; подчертава освен това, че според Организацията на обединените нации хора от всички възрасти могат да бъдат цел, но мигрантите, бездомните хора и тези, които не могат да четат, са особено уязвими;

5. призовава всички институции на ЕС и държавите членки да следват съгласувана както вътрешна, така и външна политика, като поставят, в съответствие с основните ценности на Съюза, правата на човека в центъра на отношенията на ЕС с всички трети държави и да използват по-специално икономическите и търговските отношения като средство за въздействие;

6. приканва ЕС да се стреми към и да насърчава диалога за правата на човека с международните си партньори на държавно и недържавно равнище, да придаде официален характер на партньорствата с международни и национални организации за защита на правата на човека и да направи всичко в рамките на своите правомощия, за да укрепи сътрудничеството и координацията с трети страни, така че да се подобри откриването на жертвите, да се засилят мерките за предотвратяване на трафика на хора и да се осигури ефективно наказателно преследване на трафикантите на хора;

7. настоятелно призовава институциите на ЕС и държавите членки да гарантират, че всички продукти, които се предлагат на пазара в рамките на територията на ЕС, съответстват на международните стандарти относно зачитането на правата на човека и борбата срещу трафика на хора по цялата производствена верига;

8. отбелязва с голяма загриженост, че според данни на Международната организация на труда (МОТ) около 21 милиона души по света са жертва на най-разпространените форми на съвременно робство, включително принудителен труд, който генерира печалби в размер на над 30 милиарда евро годишно, трафик на органи и принудителна сексуална експлоатация, която засяга 80% от всички жертви на трафик на хора; отбелязва, че мъжете не правят изключение, но най-уязвимите групи, като възрастните хора, жените, болните, хората с увреждания и децата, са засегнати в по-голяма степен, като се смята, че 5,5 милиона деца са жертва на трафик; посочва, че според консервативните оценки, публикувани от Международната организация по миграция, трафикът на деца генерира печалби на стойност около 7,6 милиарда евро годишно;

9. подчертава факта, че хората, които, поради внезапно или постепенно изменение на климата, неблагоприятно засягащо техния живот или условия на живот, са принудени да напуснат обичайното си местопребиваване, са изложени на голям риск да станат жертви на трафик на хора; подчертава, че този вид мобилност на хората, свързана с изменението на климата, има силно икономическо измерение, включително загубата на средства за препитание и намаляване на доходите на домакинствата, затова съществува пряка заплаха засегнатите хора да станат лесна жертва на принудителен труд или робство;

10. подчертава значението и предстоящия характер на кризата с климатичните мигранти и голямата вероятност те да станат жертва на трафик на хора; счита, че следва да се предприемат проактивни мерки и следва да се обърне специално внимание на трафика на хора в условията на кризисни ситуации, като например природни бедствия, както и на климатичните мигранти; изразява загриженост, че действащите международни стандарти в областта на правата на човека са с ограничена приложимост при ситуации на разселвания, предизвикани от изменението на климата; следователно призовава ЕС да настоява за международно

определение на „климатични бежанци“, което да може да бъде правно признато;

11. осъжда незаконната дейност по трафик на хора, включително с цел отнемане на органи и всякакъв друг вид експлоатация, свързана с нарушаване на правото на телесна неприкосновеност и с упражняване на насилие; противопоставя се на всяко комерсиализиране на човешки същества, техните тела и телесни части; подчертава съществените последствия, както физически, така и психически, предизвикани от трафика на хора, върху здравето на жертвите на всички форми на експлоатация; изтъква, че хората от най-бедните общности в света са особено уязвими от гледна точка на превръщането им в жертви на незаконния трафик на органи;

12. подчертава важността на превенцията и на един многосекторен и мултидисциплинарен подход при вземането на мерки срещу незаконното доставяне на органи, включително трафика на хора с цел отнемане на органи, което се е превърнало в световен проблем; призовава за по-добре насочени инициативи за повишаване на осведомеността, за да се увеличи видимостта на вредата, свързана с продажбата на органи, да се информират по-добре жертвите за физическите и психологическите рискове, особено сред най-бедните и най-уязвимите от гледна точка на неравенство и бедност, които вероятно виждат продажбата на даден орган като цена, която заслужава да заплатят за подобряване на своето икономическо положение; счита, че кампаниите за повишаване на осведомеността на обществеността следва да бъдат задължителен елемент както от Европейската политика за съседство (ЕПС), така и от сътрудничеството на ЕС за развитие;

13. подчертава, че икономическата стагнация, пропуските в законодателството и недостатъците в правоприлагането в развиващите се страни в съчетание с нарастващата глобализация и усъвършенстваните съобщителни технологии създават идеално пространство за престъпната дейност, свързана с незаконния трафик на органи; посочва, че липсата на икономически възможности принуждава хората да обмислят варианти, които в друг случай може би ще счетат за опасни или осъдителни, като същевременно незадоволителното правоприлагане позволява на трафикантите да действат без големи опасения от наказателно преследване;

14. призовава всички държави – членки на ЕС, да ратифицират и приложат възможно най-бързо Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на човешки органи; подчертава, че държавите членки следва да положат увеличени и ускорени усилия за въвеждането на европейските директиви и конвенции за борба с трафика на органи, тъкани и клетки в националното си законодателство, за да се гарантира, че лицата, отговорни за трафика на органи, тъкани и клетки подлежат на адекватно съдебно преследване, както и за да се попречи на потенциалните реципиенти да търсят органи, доставени чрез трафик на такива;

15. осъжда незаконния трафик на деца за осиновяване от европейски родители, които плащат високи такси за осигуряване на желаните бебета, включително практиката за закупуване на бебета, родени от сурогатни майки в трети държави;

16. осъжда практиката на трафик на хора с цел принудително сурогатно майчинство като нарушение на правата на жените и правата на детето; отбелязва, че търсенето е продиктувано от развитите държави за сметка на уязвимите и бедните хора, често в развиващите се страни, и призовава държавите членки да вземат под внимание

последиците от своите собствени ограничителни политики в областта на репродуктивното здраве;

17. подчертава, че всички жертви на трафик на хора трябва да имат достъп до подходящи здравни услуги; отбелязва, че по-голяма част от идентифицираните жертви в ЕС са жени и момичета, които са подложени на сексуална експлоатация; изтъква необходимостта да се следва подход, съсредоточен върху жертвите, и отбелязва, че този вид експлоатация води до специфични вреди, които изискват по-високо ниво на услуги; изтъква, че бедността, етническата дискриминация, дискриминацията, основана на пола, незнанието, дезинформацията, политическите и икономическите кризи, въоръжените конфликти и природните бедствия създават благоприятни условия за трафикантите на деца;

18. подчертава, че деца, които са жертва на трафик, се използват за различни цели, включително проституция, домакинска работа и работа в плантации, като войници или помощници на въоръжени групировки, да извършват престъпления и да просят;

19. обръща внимание на необходимостта от справяне с проблема с изчезването на непридружени деца мигранти след пристигането им в Европа, както и на факта, че по данни на Европол броят на изчезналите понастоящем е 10 000; настоятелно призовава комисията и държавите членки да направят всичко в рамките на своите правомощия да изкоренят трафика на хора, да вземат всички необходими мерки, за да намерят и осигурят закрилата на всички непридружени деца мигранти, които са изчезнали след като са регистрирани при пристигането си на европейска територия, и да засилят механизмите за подаване на сигнал за случаи с изчезнали деца, като припомня, че рискът от експлоатация, малтретиране и насилие е най-голям при лицата без акт за раждане;

20. подчертава, че държавите членки следва да засилят своето сътрудничество под егидата на Интерпол и Европол с цел по-ефективно вземане на мерки за справяне с проблема с трафика на органи, включително неутрализирането на интернет дейности и проверки на места, на които може да има жертви на трафик на хора; настоятелно призовава за текущо сътрудничество и обмен между международни организации; призовава държавите членки да гарантират, че лицата, отговорни за трафик на хора, са адекватно преследвани по съдебен път;

21. подчертава, че закупуването на човешки органи, тъкани и клетки е незаконно; отбелязва, че лицата, които са жертва на трафик за отнемане на органи, са изправени пред особени предизвикателства, както и че жертвите често не осъзнават дългосрочните и инвалидизиращи медицински последици от отнемането на органи и липсата на постоперативни грижи, както и не са осведомени за психологическите последици от операцията; призовава за по-добре насочени инициативи за повишаване на осведомеността, за да се увеличи видимостта на вредата, свързана с продажбата на органи, особено сред най-бедните и най-уязвимите, които вероятно виждат продажбата на даден орган като цена, която заслужава да заплатят за подобряване на своето икономическо положение;

22. осъжда трафика на човешки органи, тъкани и клетки, включително незаконната търговия с репродуктивни клетки (яйцеклетки, сперматозоиди), фетални тъкани и клетки, както и със стволови клетки от възрастни индивиди и от ембриони;

23. подчертава, че жертвите следва да получават пълна подкрепа не само за непосредствените и хронични последици за здравето, но също така и за последиците по отношение на тяхното дългосрочно психологическо благосъстояние; ето защо обръща внимание на основната роля, която изпълняват органите и организациите при предоставянето на информация на жертвите относно тяхното право на достъп до правосъдие, помощ и здравно обслужване;

24. отбелязва, че в повечето държави членки жертвите на принудителна проституция е трудно да получат достъп до психологически грижи и следователно почти изцяло трябва да разчитат на подкрепата от страна на благотворителни организации; поради това призовава на тези организации да се предоставя по-голяма подкрепа и призовава държавите членки да премахнат пречките пред достъпа до психологически грижи;

25. изтъква значението на ролята на лекари, медицински сестри, социални работници и други медицински специалисти, които имат уникален характер от гледна точка на своя професионален контакт с жертвите, докато те все още са в плен, и които играят ключова роля за предотвратяването на трафика на хора; изразява загриженост, че в момента това е пропусната възможност за намеса; отбелязва необходимостта медицинската общност да бъде обучена да разпознава предупредителните знаци, показващи трафик на хора, и да познава процедурите за докладване, за да се осигурява по-добро подпомагане на жертвите, както и да се определят строги наказания за всякакво участие в незаконен трафик на органи;

26. насърчава въвеждането на програми за предполагаемо даване на съгласие в различни държави или схеми, чрез които на гражданите да се предоставя възможност да се включат пряко в регистър за донори на органи, когато извършат определени административни процедури, с което се намалява зависимостта на пациентите от черния пазар като същевременно се увеличава броят на наличните органи, за да се понижат финансовите разходи по трансплантация и да се намали необходимостта от медицински туризъм;

27. призовава държавите членки да насърчават допълнителните усилия за включването на медицинската общност в подобряването на усилията за борба с тази форма на трафик чрез повишаване на осведомеността по въпросите, свързани с трафика, и чрез осигуряване на задължително обучение;

28. призовава Комисията и държавите членки да предприемат мерки за предотвратяване на „трансплантационния туризъм“ като приемат мерки, които увеличават наличието на органи, осигурени по законен начин, за да се засили предотвратяването на незаконното доставяне на органи, и да създадат прозрачна система за проследяване на трансплантираните органи като същевременно се осигури анонимността на донорите; призовава Комисията да изготви насоки за насърчаване на участието на държавите – членки на ЕС, в партньорства за сътрудничество като „Евротрансплант“ и „Скандиятрансплант“;

29. отбелязва, че според Световната здравна организация научните данни относно трафика и здравето са ограничени, особено що се отнася до душевното и психичното здраве; също така посочва, че нуждите на жертвите и оцелелите често се подценяват; ето защо призовава Комисията и компетентните органи на

държавите членки да установят система за мониторинг, както и да разпространяват информация относно последствията от трафика и относно потребностите на жертвите както по отношение на физическото, така и по отношение на психичното здраве;

30. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да спазват Устава на Организацията на обединените нации, както и принципите на законодателството в областта на убежището;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	22.3.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 65 –: 0 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Glenis Willmott, Damiano Zoffoli
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Paul Brannen, Mark Demesmaeker, Jan Huitema, Peter Jahr, Merja Kyllönen, Anne-Marie Mineur, Alessandra Mussolini, James Nicholson, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	José Blanco López

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	24.5.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 44 –: 6 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Paşcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Boris Zala
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Luis de Grandes Pascual, Andrzej Grzyb, Marek Jurek, Jean-Luc Schaffhauser, Bodil Valero, Janusz Zemke
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъстващи на окончателното гласуване	Therese Comodini Cachia, Judith Sargentini, Ricardo Serrão Santos, Renate Weber